Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2289 | 4 PAGINI — 20 BANI | Joi 13 septembrie 1956

Veşti din activitatea organizaţiilor U.T.M.

Reconstruiesc căminul cultural

Adunarea generală a organizaţiei de bază U.T.M. s-a terminat. După multe discuţii, hotărîrea a fost luată: vom sprijini cu toţii refacerea căminului cultural din comuna noastră. Doar vine iarna şi unde decît aici îşi pot petrece tinerii timpul liber?!

Toată munca trebuia făcută pentru a lărgi sala de festivităţi care se dovedise a fi neîncăpătoare.

Luni de dimineaţă Paulina Crevete, Ion Dodenciu, Maria Mareş şi Constantin Iorgovan s-au strîns la căminul cultural, cum le fusese vorba. Ce să înceapă? Lucruri erau multe de făcut. Trebuiau adunate varul, cărămizile, cimentul. Fără prea multă vorbă ei au pornit la treabă.

Aceasta a fost în prima zi. Au urmat apoi alte zile de muncă în care utemiştii şi ceilalţi tineri din Teleşti, raionul Tg. Jiu, au lucrat voluntar pentru refacerea căminului cultural. Deşi nu-s toţi zidari de meserie, cînd există voinţă şi dragoste de muncă, oamenii se descurcă parcă mai uşor. Trei pereţi au fost demolaţi şi acum se ridică alţii. Dar aceasta nu e singurul lucru pe care îl vor face utemiştii şi tinerii.

Iarna e încă departe. Curînd, hotărîrea pe care am luat-o în adunarea generală de U.T.M. va fi îndeplinită. In sala cea mare a căminului cultural se vor da din nou programe artistice. Pentru aceasta însă tinerii din satul nostru se vor pregăti aşa cum se cuvine pentru activitatea cultural-artistică bogată din timpul iernii.

Corespondent
CONSTANTIN DODENCIU

Hotărîrea utemiştilor

Ţăranii muncitori din Buda (raionul Rîmnicu Sărat) au început nu de mult — prin autoimpunere — construcţia unei noi clădiri pentru şcoala de 7 ani din comună. Utemiştii au hotărît, într-o adunare generală, să sprijine larg lucrările de construcţie prin muncă voluntară. Ei au organizat, în acest scop, 4 echipe a cîte 10—11 utemişti, care să muncească zi de zi pe şantierul şcolii. In numai 3 zile utemiştii Nicolae Zaharia, Pavel Diţoiu, Avram Popescu, Dumitru Lăptoiu şi ceilalţi au efectuat peste 680 ore muncă voluntară. Nicolae Zaharia, de exemplu, a transportat peste 10.000 cărămizi. Alţi tineri au cărat apă şi nisip pentru construcţie. Şcoala din Buda se ridică tot mai mult, de la o zi la alta datorită şi contribuţiei date de către utemişti.

Corespondent
DUMITRU PIRON

LA „CALIFICARE"...
nu mai avem locuri

Iată, am pe masă un carnet plin cu nume şi în minte o mulţime de imagini vii din activitatea tineretului de la atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie"-Iaşi. Cea mai puternică din toate mi-a rămas întipărită imaginea consfătuirii organizată recent de comitetul U.T.M. din întreprindere despre aportul tinerilor în producţie şi despre respectarea drepturilor lor legale.

Cu toate acestea mi-e greu să mă hotărăsc cu care problemă anume să încep.

Aş vrea să fac cunoscute cititorului faptele tinerilor fruntaşi, activitatea celor 14 brigăzi de tineret, a posturilor utemiste de control — într-un cuvînt, felul cum tinerii lucrează pentru îndeplinirea lună de lună a planului de producţie. Dar nici lipsurile nu le pot lăsa deoparte. Împotriva acestora consfătuirea s-a ridicat cu o tărie demnă de laudă.

Forţe tinere

Mi s-a părut demnă de relevat activitatea brigăzii de tineret condusă de Andrei Holic, mai ales hărnicia şi buna înţelegere a oamenilor din această brigadă. De cînd s-a ţinut conferinţa tehnică şi a rulat filmul documentar despre metoda lucrului „în lanţ" la reparatul vagoanelor, brigada „în lanţ" lucrează, iar cînd e vorba de muncă, să te ţii! Credeţi că altfel ar fi ajuns brigada lor brigadă fruntaşă, ar fi avut ea cele mai multe procente peste plan, ar fi putut strînge ea zecile de tone de fier vechi? Şi peste toate acestea încă o realizare: prietenia, coeziunea ce s-a închegat între membrii brigăzii, prietenie şi coeziune ce numai în iureşul muncii, plină de greutăţi şi bucurii, se poate închega. Păcat că acest lucru nu sînt în stare să-l înţeleagă sau mai bine zis nu vor să-l înţeleagă unii tovarăşi din conducerea secţiei şi a întreprinderii, care-i mută pe tineri de colo-colo, descompletînd brigada, chipurile „în interesul producţiei".

Multe lucruri s-ar mai putea scrie şi despre alte brigăzi; despre tînărul Manache Vasile şi mulţi ca el, care au ajutat alţi începători să priceapă meşteşugul maşinilor, să lucreze singuri la ele; despre laudele bine meritate aduse de şeful secţiei cazangerie tinerilor de aci şi despre cîte altele. Dar răsfoind referatul prezentat la consfătuire, o linie care subliniază cuvintele „tineri inovatori" mi-a atras în mod deosebit atenţia, iar cugetul mă îndeamnă să nu-l trec cu vederea. Este vorba de utemistul Frederic Schiber, inginer, şi Constantin Guriţă, care după ore lungi de încordare şi calcule, după nopţi nedormite au reuşit să modifice schema electrică a aparatului de electroliză, scurtînd timpul necesar executării analizei pieselor turnate; este vorba de repetatele şi perseverentele încercări ale tov. Mihai Constantin, care, cu ajutorul maistrului V. Bordeianu, a făcut două inovaţii ce aduc anual economii de peste 10.000 lei; despre curajul creator al altor încă 30 de inovatori ai tehnicii.

Teama de calificare

Nu este nici o greşeală în formularea de mai sus, oricît de curioasă ar părea ea. Aproape fiecare tînăr care a luat cuvîntul la consfătuire a făcut din problema calificării un subiect amplu. Aceasta nu pentru că tinerii ar ignora necesitatea ridicării calificării profesionale. Dimpotrivă. Tărăşenia-i cu totul alta: unii maiştri şi şefi de secţii nu numai că nu se interesează de calificarea tinerilor, dar nici nu le aprobă măcar cererile pentru examinare în vederea ridicării categoriei de încadrare tarifară. Cînd tînărul Dumitru Pîrţag a cerut să fie examinat pentru a obţine o încadrare mai înaltă, inginerul Adrian Cirillo, şeful secţiei, i-a tăiat-o scurt: „Eşti bine încadrat aşa cum eşti, şi dacă mai vorbeşti, te mut la cutia de fum!" Altor tineri li se spune că „mai e timp" pentru o mai înaltă calificare, iar tovarăşului Ion Tănăsiuc, de la serviciul organizării muncii, normării şi salarizării i-a respins cererea pentru examinare în vederea obţinerii unei încadrări tarifare superioare, fără prea multe discuţii. Cazuri de felul acesta sînt mai multe şi toate îşi au rădăcina în aceea că unii maiştri se abţin de la aprobarea cererilor pentru ridicarea calificării, de teamă să nu se consume tot fondul de salarii şi să se micşoreze cîştigul lor. Desigur, mulţi maiştri şi ingineri se preocupă de calificarea tinerilor şi a muncitorilor în general. De curînd, doi tineri pregătiţi de inginerul Mircea Ştefu au reuşit la examen şi acum urmează cursurile şcolii de maiştri; Mihai Grosu şi Ilie Ianoş au fost calificaţi la locul lor de muncă. In fiecare secţie sînt asemenea exemple.

Nelalocul lui este însă faptul că unii maiştri sau muncitori mai vîrstnici, cum sînt cei de la secţia I-a locomotive, în loc să ajute tinerii cînd nu cunosc o lucrare sau alta, îi „îndeamnă" să se descurce „cum or putea", aşa cum au făcut şi ei cînd au învăţat meseria. Dar care era atunci rînduiala socială şi politică în ţară? De ce să se urmeze o practică învechită, păstrîndu-se „secretul" meseriei cînd se poate introduce o practică bună: dezvăluirea acestui secret?

Este adevărat, şi consfătuirea a arătat aceasta, că apropierea maiştrilor, a vîrstnicilor de tineri depinde în mare măsură de comportarea tinerilor, de respectul ce-l poartă ei celor mai bătrîni. Din nefericire, în această privinţă nu se pot aduce cuvinte de laudă nici comitetului U.T.M. din întreprindere, nici celui orăşenesc, care trăiesc cu iluzia că la Atelierele „Ilie Pintilie" treburile „merg strună" în timp ce mai sînt tineri care răspund obraznic maiştrilor, nu se prezintă la cursurile de mi-

C. ZARZALIN

(Continuare în pag. 3-a)

Conducerea unor secţii: Pentru calificare nu mai avem locuri!

Să sprijinim respectarea drepturilor legale ale tineretului muncitor

Primirea de către tov. Chivu Stoica a ambasadorului R. Cehoslovace şi a ambasadorului R. P. Ungare

Miercuri 12 septembrie a.c. la ora 12.45, preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Romîne, tov. Chivu Stoica, l-a primit în audienţă pe ambasadorul Republicii Cehoslovace la Bucureşti, dr. Ivan Rohal Lkiv, iar la ora 13.45 pe Ferenc Ke e ti, ambasadorul Republicii Populare Ungare.

(Agerpres)

—◇○◇—

Dineu în cinstea delegaţiei sindicale iugoslave

Marţi seara, preşedintele Consiliului de Miniştri al R.P.R. tov. Chivu Stoica, a oferit un dineu în cinstea delegaţiei sindicale iugoslave, în frunte cu tov. Djuro Salaj, preşedintele C.C.S. din R.P.F. Iugoslavia care vizitează ţara noastră.

La dineu au participat tovarăşii Gh. Apostol, Em. Bodnăraş, P. Borilă, M. Constantinescu, Al. Bîrlădeanu, Gr. Preoteasa.

A participat de asemenea N. Vujanovici, ambasadorul R.P.F. Iugoslavia la Bucureşti.

—◇○◇—

Recepţie la ambasada R.P.F. Iugoslavia

Miercuri seara, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al R.P.F. Iugoslavia la Bucureşti, Nicola Vujanovici a oferit o recepţie cu prilejul vizitei în ţara noastră a delegaţiei sindicatelor iugoslave, în frunte cu Djuro Salaj, preşedintele C.C.S. din R.P.F. Iugoslavia.

Au participat tovarăşii: Chivu Stoica, Gh. Apostol, Emil Bodnăraş, P. Borilă, Miron Constantinescu, C. Pîrvulescu, Al. Bîrlădeanu, Gr. Preoteasa, Gh. D. Safer, M. Mujic, ing. Mihai F. Marin, Ana Toma, Gh. Pintilie, A Mălnăşan, M. Novac, Martin Covaci, Ion Dobre, Maria Moraru, Elena Teodorescu, preşedinţi ai C.C. ale sindicatelor, funcţionari superiori din Ministerul Afacerilor Externe, directori şi preşedinţi ai comitetelor sindicale ale unor mari întreprinderi din Capitală, reprezentanţi ai presei.

Recepţia s-a desfăşurat într-o atmosferă de caldă prietenie.

(Agerpres)

Maeştrii artei indiene ne-au încîntat

Vizita în ţara noastră a delegaţiei de maeştri ai artei indiene — condusă de A. K. Chanda, ministrul adjunct al Afacerilor Externe al Indiei — constituie un eveniment cultural de cea mai mare însemnătate. Pentru prima oară, pe scenele noastre apar unii dintre cei mai eminenţi reprezentanţi ai acestei arte cu tradiţii milenare, dezvăluindu-ne frumuseţile ei atît de originale. Este drept că la Festivalul Mondial al Tineretului şi Studenţilor de la Bucureşti avusesem prilejul să asistăm la unele spectacole care ridicaseră un colţ al vălului ce acoperise de-a lungul vremii comorile artistice ale poporului indian. Filme ca „Doi acri de pămînt", „Vagabondul", „Micul lustragiu", făcuseră ca dansul şi cîntecul indian să ajungă la îndemîna tuturor şi succesul de „şlagăr" al faimosului cîntec al lui Raj Kapur din „Vagabondul" (cîntat de-a lungul şi de-a latul ţării, în variante mai mult sau mai puţin originale, de cîntăreţi amatori şi artişti profesionişti) dovedesc că muzica indiană poate pătrunde repede şi adînc în conştiinţa muzicală a unor mase largi de la noi. Aşa încît nu ne poate mira afluxul extrem de mare de public venit să asiste la spectacolele maeştrilor artei indiene.

Şi publicul a fost pe deplin răsplătit. Programul alcătuit, interpretarea sa de cea mai înaltă calitate, ne dau o imagine complexă, reprezentativă a diferitelor stiluri ale muzicii şi dansului poporului indian.

Vom arunca o privire asupra modului în care aceste stiluri au fost reprezentate în spectacol.

Mai întîi cîte ceva despre stilurile coregrafice.

Stilul clasic de dans *Bharata Natiam*, legat îndeobşte de teme rituale, se execută mai ales în lăcaşurile de rugăciune. Cuvîntul Bharata cuprinde şi o caracterizare a elementelor constitutive ale acestui stil: Bhava-sentiment Raga-melodie, Thala-ritm.

Acest stil a fost ilustrat de către dansatoarea A. Sarada în invocarea zeului Natraj şi în dansul Djatişvaram. Din capul locului ne-am aflat într-o lume aparte, nouă, a dansului. Cultul statuarului, maxima interiorizare, marea măestrie în stăpînirea corpului propriu şi în executarea unor mişcări dintre cele mai variate şi dificile, spontaneitatea şi în acelaşi timp sobrietatea, modestia, graţia caracterizează pe interpreta acestor două dansuri, discipolă a

(Continuare în pag. 3-a)

FELICITĂRILE

Petre Cizmaru, un om spătos, cu muşchi ca de atlet, se ridică de la masa prezidiului şi, după ce-şi trecu degetele prin părul ce a început să i se rărească, îşi puse ochelarii şi începu să grăiască din ce în ce mai însufleţit:

— Ne aflăm, tovarăşi, la capătul campaniei agricole de vară. Ne-am adunat să-i facem bilanţul. Constatăm că ne-am făcut la timp datoria. Gospodăria de stat Buzău se situează în fruntea tuturor gospodăriilor de stat din regiunea Ploeşti.

Inaintea mea a vorbit tovarăşa Vişinovschi, din partea comitetului regional de partid. Ea ne-a felicitat pentru rezultatele obţinute, pentru terminarea campaniei, pentru grîul de bună calitate pe care l-am predat statului. Din partea conducerii gospodăriei adresez calde felicitări tuturor acelora care au contribuit la succesele noastre şi în special sectorului mecanic, tinerilor mecanizatori.

De pe scaunul său, inginerul mecanic Vlad Constantin avu o uşoară tresărire şi se îndreptă ceva mai mult din şale. Părea că-şi notează ceva, aşa ca la oricare altă şedinţă de producţie, dar, de fapt se gîndea numai. La ce anume? Poate la ziua cînd pe poarta gospodăriei au plecat pe ogoare cele opt brigăzi de tractoare... Nu-i mult de atunci; parcă şi acum aude cîntecul felurit şi totuşi acelaşi, al zecilor de tractoare. Parcă şi acum priveşte în urma ultimei brigăzi, a brigăzii a opta, condusă de Gh. V. Roşu. Nu-i mult de atunci, cînd nu era de loc sigur ce brigadă va fi fruntaşă pe gospodărie. Acum o ştie: este brigada a opta, care şi-a îndeplinit planul în proporţie de 147 la sută. Poate se gîndea inginerul la tractoriştii care au lucrat cîte trei săptămîni la rînd fără întrerupere şi la unii dintre ei care uneori au flămînzit la secţia Fundeni, din vina brigadierului Vasiliu, care nu s-a interesat să le asigure la timp masa. Poate se mai gîndea şi la faptul că în timpul campaniei mecanizatorii au făcut economii numai la carburanţi în valoare de 9.400 lei, fără a mai socoti economiile la piese de schimb; că pregătirea utilajului necesar însămînţărilor de toamnă, s-a terminat în întregime încă de mult. Poate se gîndea puţin şi la sine, la cererea pe care a făcut-o pentru a deveni candidat de partid, la felicitările ce i-au fost adresate şi lui, la munca de viitor.

Nu departe de inginerul Vlad stătea Ion Stratone, secretarul comitetului U.T.M. Alături de Stratone era Elena Vişinovschi. Din cînd în cînd îşi aruncau privirile către Vlad şi schimbau în şoaptă cîte o vorbă, două.

— Bun băiat inginerul Vlad, zise Stratone.

— Da, da, încuviinţă Elena Vişinovschi, e un băiat bun. Se pare că munceşte cu multă tragere de inimă.

— Şi e unul dintre şefii de sectoare care sprijină cel mai mult munca politică şi cea cultural-sportivă.

— Vor trebui să facă la fel şi ceilalţi. Şi poate cu mult mai mult va trebui să facă direcţia gospodăriei.

— Da, da, va trebui negreşit, să ne ocupăm mai mult de munca culturală, spunea tocmai atunci tov. Cizmaru.

— Auziţi, auziţi ce spune directorul, se grăbi Stratone s-o facă atentă pe Elena Vişinovschi.

Tăcură amîndoi. Erau atenţi la spusele lui Cizmaru. Stratone îşi propti bărbia cu o mînă şi rămase aşa, ascultînd vocea directorului.

— E îmbucurător că sectorul mecanic e primul pe gospodărie în munca desfăşurată în campania care a trecut, pentru că el are rolul hotărîtor în gospodăria noastră. In viitor va putea obţine rezultate şi mai frumoase dacă va şti să înlăture şi micile acte de indisciplină ce s-au observat la unii tractorişti, cum a fost cazul utemistului Dan Niculescu...

Stratone clipi, clătină din cap şi-şi zise: „Il ştiu eu pe Dănuţ ăsta. Am discutat de multe ori cu el tot din aceleaşi cauze, dar văd că se prind sfaturile de el ca apa de gîscă. Şi doar e un tractorist priceput. Păcat! Ar trebui să se gîndească la soţia şi la copilul său. Ei au nevoie de îngrijire, dar lui Dănuţ parcă nici nu-i pasă de ei. Işi bea uneori toţi banii, ba mai face şi datorii. Ce-i de făcut? Să încercăm să-l mai ajutăm, îşi zise Stratone, privind către inginerul Vlad, care părea că meditează asupra aceluiaşi lucru...

— Şi acum să vă mai spun ceva, că m-am tot luat cu vorba şi era să uit. Am primit o scrisoare de la minister.

Toţi ciuliră urechile.

— Prin această scrisoare ni se aduc felicitări pentru... Se ştie pentru ce. Pentru că am terminat primii pe regiune campania agricolă de vară. Pe noi ne bucură acest fapt şi ne dă o încredere şi mai mare în forţele noastre. De aceea, să se termine grabnic ultima brazdă de arături de vară; să se termine cît mai repede condiţionatul seminţelor şi discuitul şi să se înceapă gunoirea şi executarea arăturii a doua. Nici un bob să nu se semene decît în două arături. Să terminăm campania de toamnă nu primii pe regiune, ci primii pe ţară!

„Primii pe ţară", — răspunse atunci o furtună de aplauze în întreaga sală şi se răspîndi ca un ecou pînă hăt, departe, peste lanurile gospodăriei. Primii pe ţară, primii pe ţară! Pe feţele tuturor se citea deja o şi mai mare încredere în forţele proprii. Tovarăşul Cizmaru zîmbi: prind bine şi felicitările. Parcă-s mai voinic acum.

SANDU DOBRE

Însemnări de pe pămînturile desţelenite

Mic scenariu cinematografic

...Atenţiune filmăm. Pregătiţi maşinile...

Şi Katerina Ivanovna Vermişevna, tînăra regizoare cu ochii negri şi părul împletit în două cozi ce-i ajungeau pînă la talie, ne mai privi încăodată atentă.

Brigada tovarăşilor de la cinematografie ne-a întovărăşit încă de la intrarea noastră în Uniunea Sovietică. Amabili şi deosebit de simpatici, au fost pentru noi o companie foarte plăcută.

★

Ne privesc cu toţii atenţi, profesional, mutîndu-ne dintr-un loc în altul pentru a ieşi un film „haraşo".

Bunea Alexandru, de-abia venit de pe combină, şi Matei cel întotdeauna căutat de obiectivul fotografic, goi pînă la brîu, se spală la un lavabou ingenios construit în mijlocul acestei stepe. Buliga Nicanor, întovărăşitul din Arban, în ochii căruia s-a păstrat mult timp sclipirea de adîncă mirare provocată de plimbarea cu metroul, are sarcina să treacă grăbit, cu prosopul pe spate, spre acelaşi lavabou. Pe aleea dintre corturile noastre acordeonistul, avînd de fiecare parte cîte o fată, se plimbă, făcînd să răsune cîmpia de povestea minunată a cîntecului: „Creşti pădure şi te-ndeasă, numai loc de casă-mi lasă". Eu, cu o maşină de scris aşezată pe un scaun, am fost vîrît într-o tufă. Ce să faci, poţi să-i refuzi?

Katerina Ivanovna ne mai privi o dată şi comandă:

— Maşinile... Filmaţi!

Dar... ce se întîmplă? Ce a văzut operatorul? Ne face semn să tăcem. S-a întors apoi tiptil, apropiind obiectivul aparatului său de locul din spatele cortului.

Acolo...

Se dădeau lecţii reciproce de limbă romînă şi rusă avînd se pare ca bază dedicaţia de pe o carte.

— Ponel Valer.

— Am înţeles, znaiu, znaiu.

— Drujba... Znaieş...

— Da, da znaiu. Adică prietenie Valea... Ştii... Cum să-l spun domnule... liubliu... znaieş Valea...

Obiectivul aparatului de filmat s-a retras.

Ceva mai departe, pe locul viran din faţa sălii de mese, se string vreascuri, se aduc paie... Se fac pregătiri pentru focul prieteniei ce se va aprinde şi în seara aceasta. Pînă atunci... Ziarele sînt smulse, iar coloanele lor parcurse cu lăcomie. Cu toţii eram dornici să aflăm ce se mai întîmplă acasă.

Pentru noi a fost foarte semnificativă şi instructivă totodată, grija tovarăşilor din colhoz acordată asigurării condiţiilor necesare pentru a petrece plăcut şi folositor timpul liber. Am rămas cu toţii surprinşi cînd o bibliotecă de peste 100 de volume în limba romînă ne-a fost pusă la dispoziţie. Ai o senzaţie deosebit de plăcută întîlnindu-l pe Caragiale, Eminescu, Creangă, Sadoveanu, la aproape 8000 km. depărtare de patrie. De altfel brigada a IV-a de cîmp în care am lucrat este înzestrată cu un „vagon-club", în care găseşti în afară de cele mai recente ziare şi reviste, un aparat de radio, un patefon cu plăci, domino, o bibliotecă bine înzestrată şi... foarte mulţi cititori. Şi brigada noastră se află la o distanţă aproximativ de 35 km. de centrul gospodăriei. Dar lucrurile nu se opresc aici. Comsomoliştii din brigadă au amenajat un frumos teren de volei, bară pentru gimnastică (existenţa ei a creat o deosebită satisfacţie tov. Nemeth, mare pasionat al acestei ramuri sportive încă din anii studenţiei), iar mingea de fotbal, seară de seară a fost bătută cu destulă inverşunare.

Şi toate aceste lucruri au fost realizate, în special, prin grija şi preocuparea organizaţiei de Comsomol. Am spus că pentru noi şi acest aspect a fost deosebit de instructiv.

...In notiţele mele este consemnată în mod deosebit ziua de 15 august. Atunci, Maria Pitulice (noi îi spuneam simplu Lia) a împlinit 20 de ani. De dimineaţă a plîns puţin (unde-i Asia şi unde-i Bucureştiul cu mămica şi tăticu), peste zi a muncit zdravăn la arie, iar seara...

Seara am fost anunţaţi că luăm masa la ora 10. Cam proastă veste pentru stomacurile noastre înfometate. Dar ce să-i faci. Aşa că am aşteptat fiecare pe la corturile noastre luptînd cum puteam cu ţînţarii.

...Şi, în sfîrşit, am auzit şi mult aşteptata chemare:

— La masă, băieţi, la masă!

Să închinăm un pahar pentru cei 20 de ani ai tov. Pitulice

Mai repede, mai repede. Victor Andreevici, însoţitorul nostru din partea C.C. al Comsomolului şi unul dintre cei mai buni prieteni, a învăţat romîneşte.

— Mai repede, mai repede.

Frumos aşezate în careu, mesele ne aşteptau încărcate cu bunătăţi. Patru reflectoare puternice ne încadrau de o parte şi de alta dîndu-ne impresia că ne aflam pe un platou cinematografic. Lia era roşie de emoţie.

Victor Andreevici care prezida masa noastră, a ţinut un discurs, pare-se destul de hazliu, fiindcă invitaţii sovietici au izbucnit în hohote destul de puternice. Am înţeles şi noi cu ajutorul binevoitoarei noastre traducătoare, că îi dorea sărbătoritei să termine Facultatea de agronomie cu bine şi să-şi găsească un post, nu la un birou în capitală, ci la o gospodărie mare, unde să poată aplica ce a învăţat.

Reflectoarele luminau orbitor, aparatele de filmat pîrîiau (fiindcă prietenii noştri cineaşti au ţinut cu tot dinadinsul să imortalizeze acest eveniment), iar Uschmanowa Sofia Cadirovna, prim secretar al comitetului regional al Comsomolului din Coccitav, o sărută pe sărbătorită oferindu-i ca amintire un frumos aparat de fotografiat.

Victor Andreevici a mai adăugat:

— Toarnă, toarnă. Mai repede, mai repede.

Şi bineînţeles că toată lumea s-a conformat, în timp ce Talgat Ahmetovici îi înmîna Liei un patefon şi un pachet cu discuri.

Dima însă, spiritualul nostru bucătar, a făcut senzaţie. Dinspre bucătărie, a luat drumul spre sărbătorită un tort imens, din care ne-a revenit la fiecare cîte o felie respectabilă.

In toiul petrecerii, simpaticii noştri cineaşti ne-au invitat la o periniţă în jurul unui foc puternic. S-au umplut de praf multe batiste, iar studenţii şi studentele sovietice ne-au declarat că periniţa este un dans „ocînharaşo".

PETRU ISPAS

Tov. Matei îşi continuă obiceiul — cîteva pagini trebuie citite în fiecare seară

Au primit pentru a 9-a oară Steagul roşu de întreprindere fruntaşă pe ramură

Sute de muncitori, tehnicieni, ingineri şi funcţionari de la Fabrica de confecţii „Gh. Gheorghiu-Dej" din Capitală au luat parte miercuri după amiază la adunarea festivă în cadrul căreia au primit, pentru a 9-a oară consecutiv Steagul roşu de întreprindere fruntaşă pe ramură de producţie al Ministerului Industriei Uşoare şi C.C. al Sindicatului muncitorilor din industria uşoară.

In cursul primului semestru al anului acesta, colectivul întreprinderii şi-a îndeplinit planul de producţie fizic şi pe sortimente în proporţie de aproape 107 la sută. Productivitatea muncii a crescut în această perioadă cu 7,34 la sută, calitatea produselor a fost îmbunătăţită cu aproape 1 la sută, iar preţul de cost a fost redus cu 0,37 la sută.

Realizările dobîndite în primele 6 luni sînt rezultatul eforturilor comune ale muncitorilor şi tehnicienilor fabricii. Cele mai frumoase realizări au fost obţinute de colectivele secţiilor a V-a, a III-a, a VII-a şi a II-a. Printre cei 584 fruntaşi în întrecerea socialistă ai fabricii se numără şi Elena Boiangiu, Aurelia Cotonaru, Ion Diaconescu, Matilda Ionescu şi Carol Leonard al căror exemplu îl urmează ceilalţi muncitori ai întreprinderii. Totodată, măsurile tehnico-organizatorice introduse ca: revizuirea şi îmbunătăţirea proceselor tehnologice, introducerea a peste 520 maşini şi dispozitive de mică mecanizare, ridicarea calificării cadrelor, precum şi realizarea în întregime a prevederilor contractului colectiv, au condiţionat în bună măsură obţinerea succeselor pentru care colectivul fabricii a fost distins cu Steagul roşu de producţie.

(Agerpres)

DIN VIAȚA UNIVERSITARĂ

Despre orare

Orarul: o bucată mare de hîrtie (sau carton) afișată în holul facultății, în fața căreia un grup de studenți stau și notează (uneori și comentează).

Știți voi însă cîtă grijă trebuie să dovedească acei care întocmesc un orar? Știți cîte greutăți întîmpină, de cîte lucruri trebuie să țină seama cei care-și iau asupra lor sarcina de a asigura buna funcționare a procesului de învățămînt timp de un semestru?

Printre altele, orarul trebuie să îmbine armonios timpul acordat cursurilor, seminariilor, activității științifice cu timpul necesar studiului în bibliotecă. De aceea, o primă cerință a orarului este evitarea supraîncărcării. Experiența a dovedit că un program încărcat dăunează pregătirii temeinice a studenților, pentru că ei, avînd prea multe ore de curs și seminar (și uneori nepotrivit aranjate), sînt nevoiți să neglijeze asemenea studiul individual, care este de fapt baza unei serioase pregătiri.

Deși în anul acesta universitar orarele au fost îmbunătățite simțitor, mai există unele deficiențe.

Luni 10 ore, sîmbătă nici una...

Această situație poate fi găsită la Facultatea de biologie din București, grupa 1026 (anul V). Din cele 10 ore planificate luni, șase sînt de curs și patru de seminar. În celelalte zile ale săptămînii orele sînt programate astfel: miercuri—opt (4 curs, 4 seminar), joi—patru (două curs, două seminar), vineri—patru ore de curs. Se poate că cei care au întocmit orarul au avut în vedere că duminica studenții au posibilitatea să se pregătească. Nu s-a ținut însă seama de un principiu pedagogic și anume că un număr prea mare de ore într-o zi diminuează posibilitatea de asimilare. Situația aceasta se poate întîlni și la Facultatea de fizico-matematici din București grupa 742, anul IV, care luni are programate 10 ore, iar restul zilelor săptămînii cîte 6 ore în afară de sîmbătă cînd are doar două ore.

E drept că la Universitatea „C. I. Parhon" din care fac parte cele două facultăți mai sus citate, s-a dus o adevărată campanie împotriva „ferestrelor". Reducerea numărului de situații cînd studentul — avînd pauze scurte între cursuri sau seminarii — e nevoit să se dedice unor treburi neimportante, neputînd întreprinde un studiu serios, dovedește o preocupare a tovarășilor care au lucrat la întocmirea orarelor.

S-au scurtat pe cît posibil și plimbările inutile (se întîmpla uneori ca la facultățile care au mai multe clădiri studenții unei grupe sau an să țină seminariile într-o clădire, cursurile într-alta, ceea ce ducea la scurtarea timpului de studiu).

Există totuși o anumită fărîmițare a timpului, care fără a putea să fie etichetată drept „fereastră" dăunează totuși foarte mult studiului studenților. Iată de pildă grupa 1038 (Facultatea de biologie). Miercuri dimineața grupa are planificate două ore iar după masă alte patru ore. Pentru cele șase ore studentul e nevoit să vină de două ori la facultate, cînd ar fi putut foarte bine să vină o singură dată, rămînîndu-i timp pentru studiu, fie dimineața, fie după amiază.

O fărîmițare mult mai nejustificată se poate observa la orarul săptămînal al anului V (grupele 115, 116, 117, 118) de la Facultatea de filozofie. Orele de curs și seminar ale acestor grupe deși puține la număr (10) sînt eșalonate pe patru zile: marți două, miercuri două, joi două, vineri patru.

Altele...

Exprimînd o serie de nedumeriri tovarășilor care au întocmit orarele la facultățile universității „C. I. Parhon" am primit fie de la unii, fie de la alții, următoarele trei răspunsuri: „Nu vă putem da cele mai exacte date, deoarece nu e definitivat". Acest răspuns presupune bineînțeles o serie de schimbări care se vor face la orarii. Ne întrebăm: aceste schimbări în timpul procesului de învățămînt nu sînt oare dăunătoare?

La întrebarea dacă în întocmirea programului de învățămînt s-a ținut seama de activitatea științifică a studenților mi s-a răspuns: „Nu se pune încă problema". Alte două semne de întrebare: „Oare activitatea științifică a studenților nu are nimic comun cu procesul de învățămînt? Ea nu trebuie inclusă în el, planificată odată cu el?

La cea de a treia întrebare: „Cum ați luat cunoștință de dorințele studenților, de necesitățile lor", am primit următorul răspuns: „Trebuie să ținem seama mai ales de interesul cadrelor didactice".

Oare interesul cadrelor didactice nu este acela de a da specialiști cît mai bine pregătiți, pe baza unei bune desfășurări a procesului de învățămînt? Ce alte interese pot prima față de aceasta?

G. ANDREI

O consultație neobișnuită

Să discutăm astăzi despre o problemă ce ține de activitatea catedrelor din facultățile noastre, mai bine zis de legătura lor cu viața. Și pentru că nu-mi place să discut în gol o să mă refer la un fapt din propria-mi experiență.

...Eram student în anul III la Universitatea din Sverdlovsk. În programul de învățămînt figura economia politică, materie grea, care ne dădea mult de furcă, dar care ne și pasiona în același timp. Într-o zi, pe cînd mă duceam la o consultație la catedra de economie politică, l-am găsit pe profesorul meu, Ivan Stepanovici, gata de plecare.

— Ai venit, dacă nu mă înșel, la consultație? — mă întrebă el.

— Da, însă n-aș vrea să vă rețin...

— Știi ceva, îmi spuse el, hai cu mine. Ai să participi la o „consultație" unde ai să înveți mai mult decît de la mine.

SĂ DISCUTĂM

Am luat tramvaiul și, după vreo douăzeci de minute de călătorie, am coborît undeva, la marginea orașului. Mare mi-a fost mirarea cînd am văzut că ne îndreptăm spre o clădire pe care scria: „Uralmaș". Am intrat în clubul uzinei. La ușă era un afiș: „Astăzi la orele 17 va avea loc în sala de festivități ședința deschisă a catedrei de economie politică a Universității de Stat „A. M. Gorki". Sînt invitați toți cei ce doresc să participe".

Doritori erau cu sutele. Sala era arhiplină. Curînd, ședința s-a deschis și au început discuții cît se poate de interesante; întrebau muncitorii — răspundeau profesorii. Întrebau profesorii — răspundeau muncitorii. Se dezbăteau probleme de producție legate de economia uzinei, chestiuni în legătură cu scăderea prețului de cost al produselor, în legătură cu schimbul între oraș și sat, despre planul cincinal și încă multe altele.

Stăteam și ascultam mirat. Lîngă mine un muncitor își nota tot timpul într-un caiet cele ce se discutau.

— Se țin des astfel de ședințe? — l-am întrebat eu în șoaptă.

— La două, trei luni.

— Și vă sînt de folos?

— Auzi vorbă! Altfel ce rost ar avea?!

La întoarcere, profesorul Ivan Stepanovici mi-a povestit că nu numai catedra de economie politică, dar și cea de marxism-leninism, ba chiar și cea de filozofie țin ședințe deschise în fabrici și uzine. Mi-a povestit apoi despre facultățile de chimie și fizico-matematici care au legături strînse cu uzinele despre raționalizările pe care muncitorii le pun la punct cu ajutorul profesorilor și studenților acestor facultăți, despre ajutorul pe care Facultatea de biologie îl dă unor colhozuri care se ocupă de creșterea vitelor, despre lucrările din cercurile științifice studențești experimentale și uneori chiar aplicate în producție.

Iată dar — mă gîndeam eu — care-i izvorul exemplelor interesante, legate de viață, aduse de profesorii sovietici în cursurile lor.

La despărțire, Ivan Stepanovici m-a întrebat rîzînd:

— Ei, consultația de azi ți-a folosit?

Nu i-am răspuns atunci. Se înțelegea de la sine.

Dar dumneavoastră ce ziceți, oare catedrelor facultăților noastre nu le-ar folosi astfel de ședințe?

DAN LAZARESCU

Oaspeți străini în mijlocul studenților

Viața universitară a patriei noastre se bucură de o apreciere binemeritată din partea unor oameni de știință și cultură de peste hotare. În vizitele pe care le fac la noi în țară oaspeții străini se interesează de realizările învățămîntului nostru superior, contactul direct ducînd la un rodnic schimb de experiență.

Așa după cum se vede în fotografia noastră, deputatul italian Mario Berlinguer a fost oaspetele membrilor corpului didactic și al studenților de la secția de limbă și literatură italiană a Facultății de filologie din București. Oaspetele s-a interesat de activitatea studenților, de principiile de organizare a învățămîntului superior din țara noastră.

Contactul direct se realizează și prin conferințe, pe care oaspeții străini le țin în fața corpului didactic și a studenților noștri. În urmă cu cîteva zile medicul englez Mac Donald Critchley, profesor la Universitatea din Londra, membru de onoare al Academiei Naționale de medicină din Paris, doctor „honoris causa" al Universității din Zürich, membru de onoare al Societății Științelor medicale din R.P.R., președintele secției britanice a Ligii Internaționale contra epilepsiei, a conferențiat în fața corpului didactic și studenților de la Institutul medico-farmaceutic din București. Conferințe au mai ținut: Alfred Kastler, — profesor la Școala normală superioară din Paris — la Facultatea de fizică și matematică din cadrul Universității „C. I. Parhon", și Teofil Ivanov, cercetător științific la Institutul și Muzeul de arheologie ale Academiei de Științe din R.P. Bulgaria, în fața a numeroși academicieni, profesori și studenți de la Facultatea de istorie din București.

Asociațiile studențești

Au început înscrierile...

În centrul universitar Craiova s-a trecut de curînd la constituirea Comisiei orășenești a asociațiilor studențești. În ședința organizată de Comitetul orășenesc U. T. M. Craiova, după ce tovarășul Ion Popescu prim-secretar al Comitetului orășenesc U. T. M. a vorbit despre importanța înființării asociațiilor studențești și sarcinile care revin organizațiilor U.T.M., s-a constituit comisia orășenească a asociațiilor studențești.

Tot în aceeași ședință s-au numit împuterniciții pentru institutele de învățămînt superior din Craiova și a fost întocmit un plan de acțiune privind înscrierea studenților în asociațiile studențești.

După ce în fiecare an de studii s-a prelucrat Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R., în ziua de 5 septembrie au început înscrierile la Institutele Agronomic și Tehnic.

Din prima zi se observă interesul studenților pentru asociațiile studențești. Printre primii care au cerut înscrierea în asociație sînt: inginer Ion Boroș, Ion Iscrulescu, de la Institutul tehnic, Sebastian Topală, Iulia Dabija de la Institutul agronomic și alții. Numai după două zile s-a înscris în asociație un sfert din numărul total al studenților din orașul Craiova.

Corespondenți
Asistent STELA MARINESCU
Student ION RUSU

Vă prezentăm azi...

În numeroase institute de învățămînt superior din țară apar cu regularitate gazete locale. Redactate de către profesori și studenți, aceste gazete militează pentru un nivel științific ridicat al învățămîntului, pentru o eficientă muncă de educație în rîndul studenților.

La Institutul Politehnic din Iași apare gazeta „Viața politehnicii". Începînd cu acest an universitar gazeta a început să fie tipărită la rotativă. Condițiile moderne de tipărit au făcut ca ultimul număr, cel apărut la 1 septembrie, să aibă un aspect grafic plăcut. Avînd create posibilități tehnice colectivul de redacție s-a îngrijit să asigure gazetei o ilustrație bogată, clară, expresivă.

Din sumarul gazetei remarcăm însemnarea: „Numai prin munca de zi cu zi" în care autorul relevă necesitatea unui studiu continuu, permanent încă din primele zile de școală. Un variat și interesant material de informație științifică stă de asemenea la dispoziția cititorilor. Fără îndoială, pe măsura desfășurării anului universitar colectivul de redacție va reuși să descopere și să trateze la un nivel corespunzător problemele cele mai arzătoare ale studenților...

...Colega ei de la Timișoara, „Foaia politehnicii", organ al Institutului Politehnic, se adresează în ultimul său număr cadrelor didactice și studenților cu precizarea că „pentru orice organ de presă existența unui număr cît mai mare de corespondenți este o chestiune vitală". Îndemnul adresat de redacție trebuie să găsească ecou în primul rînd la organizația U.T.M. a Institutului care are datoria de a sprijini eforturile redactorilor în sezisarea celor mai actuale și importante probleme ale studenților.

„Foaia politehnicii" publică două pagini speciale consacrate cunoașterii de către studenții anului I a profilului Institutului, a caracteristicilor și importanței fiecărei facultăți. Socotim inițiativa redacției ca bine venită întrucît cunoașterea încă de la începutul anului universitar a profilului facultăților creează studentului din anul I un simț sporit de răspundere în ceea ce privește însușirea cu seriozitate și temeinicie a cunoștințelor de specialitate.

„Poftiți la bal"

CLUJ (de la corespondenții noștri).

Printre studenții Universității „Bolyai" din Cluj domnește de cîteva zile o vie animație. Pretutindeni în clipele de răgaz studenții discută despre un eveniment deosebit: balul „bobocilor".

Inițiativa de a se organiza balul aparține comitetului U.T.M. și comitetului provizoriu al asociației studențești. Farkaș Ana, Purda Karoly, Baroti Pal și ceilalți însărcinați cu organizarea balului au și început alcătuirea programului.

De cîteva zile pregătirile sînt într-o fază înaintată. Cele 16 perechi de dansatori au repetat dansul clasic „Magyar palotas" sub conducerea a doi instructori de balet de la Opera Maghiară și a instructorului Domokos.

Nu numai instructorii de dans ai Operei Maghiare își vor da concursul la reușita acestui original bal, dar și membrii orchestrei de la aceeași Operă.

Ingenioșii organizatori ai balului au hotărît să trimită invitații speciale, individuale fiecărui student din anul I. Este de fapt o reuniune pentru el tocmai de aceea numindu-se balul „bobocilor".

Punctul de atracție al balului îl va constitui de bună seamă angajamentul pentru însușirea culturii și științei pe care îl vor face studenții anului I în fața corpului didactic și al studenților din anii superiori. Va fi un moment emoționant. Luminile becurilor electrice se vor stinge. Făcliile vor lumina fețele „mezinilor" universității. În acest cadru romantic dar plin de semnificație „bobocii" se vor angaja să pornească cu hotărîre pe drumul ce duce spre culmile științei și culturii.

Apoi, în aceste clipe emoționante ei vor primi mult așteptatul carnet de student. Cînd făcliile se vor stinge curtea va fi inundată iarăși de lumina becurilor electrice și apoi studenții anului I, împreună cu cei mai vîrstnici, cu prietenii ai lor de la universitatea „Victor Babeș" și de la celelalte institute din Cluj vor cînta și vor dansa pînă tîrziu. Și toate acestea se vor petrece sîmbătă seara.

Poftiți la bal, colegi din Cluj — aceasta este invitația pe care ne-au rugat să o transmitem studenții de la universitatea „Bolyai". Și poate că în săptămînile următoare vom afla despre baluri similare organizate și de alte universități.

Cînd încep cursurile universitare?

Pentru cei care trăiesc în aceste zile departe de facultăți, întrebarea din titlu va părea fără obiect, căci este bine știut că la 1 septembrie au început cursurile.

Sîntem siguri însă că nu vor reacționa la fel cei legați de viața universitară, cei care în aceste zile, studenți și profesori, muncesc în facultăți.

Desigur că nici tovarășii de la Ministerul Învățămîntului nu vor fi nepăsători, mai ales că ei sînt cei mai îndrituiți să ne răspundă la întrebare.

Despre ce este vorba?

Reamintiți-vă fotografia publicată în pagina noastră universitară de joia trecută. Un seminar al unei grupe de studenți de la Facultatea de filologie, unde erau prezenți doar 7 oameni din 26 de studenți.

Ne-am gîndit că e o simplă întîmplare, un accident negativ în noianul de fapte legate de deschiderea anului universitar.

Și cu aceste gînduri am plecat spre Timișoara. Am închis ochii în fața frumuseților orașului, nu m-am lăsat prins în vîrtejul atrăgător al plimbărilor pe strada principală (nelipsită nici acolo, cu toate că orașul de pe malurile Begăi are puține din caracteristicile a ceea ce numim „provincie").

O singură preocupare: analiza muncii în seminarii și la lucrări de laborator. Cu ce să încep? Desigur cu Institutul medico-farmaceutic. Doar peste 70 la sută din studenți sînt integraliști. Concluzia logică: aci e activitatea cea mai intensă, prezența la cursuri excelentă.

Dar, veșnicul dar, lucrurile nu stau tocmai așa. Pînă la urmă am lăsat baltă problema seminariilor. Și la I.M.F. ca și la alte institute din Timișoara m-am ocupat de chestiunea restanțierilor, care chiar în număr mic fiind încurcă viața universitară.

O încercare de a afla care este prezența la cursuri?

Imposibil.

Nu sînt cataloage.

De ce?

Studenții nu s-au reînscris.

De ce?

Pentru că mulți au restanțe.

Și cu aceasta am ajuns în miezul subiectului, desigur neîncercînd să epuizăm, în cuprinsul acestui articol, toate problemele privind viața universitară din Timișoara.

Anul universitar începe la 1 septembrie, dar tot la 1 septembrie încep și examenele restante. Studentul care are o restanță nu vine desigur la cursuri, pregătindu-se pentru examen.

Deci să reținem: restanțierii nu vin la cursuri ceea ce duce la dezorganizarea muncii în facultăți, la o scăzută frecvență și a celorlalți studenți care absentează dat fiind lipsa unei posibilități de control.

Dar cu aceasta nu s-a terminat. Abia acum se lucrează la definitivarea încadrării corpului didactic, o operație ce ne-a fost prezentată de conducerea Institutului medico-farmaceutic din Timișoara. Directorul institutului, conf. univ. dr. Gîrbea, de-abia va pleca la București, pentru alte discuții la Ministerul Învățămîntului, aceasta fiind o nouă călătorie în mai puțin de o lună. Deci tocmai acum conducătorul institutului va lipsi, profesorii vor aștepta, orarul se va schimba de la o zi la alta, iar studenții...

Aci, pentru că am atins problema orarelor, nu-i rău să reamintim că la Institutul pedagogic din Timișoara nici măcar nu s-au întocmit asemenea formalități ca stabilirea, nu după o zi pe alta, a orelor de curs. Iar unii asistenți, tot la acest institut, nu știu încă exact ce capitole de materie vor trebui să seminarizeze. Cu ce melancolie în glas îmi povestea unul din asistenți, tovarășul Abraham, absolvent al unui institut din U.R.S.S., că acolo, încă la plecarea în vacanță, asistentul primește fișa capitolelor cu care va lucra anul viitor.

Dar nu am deschis decît o paranteză — problema orarelor — și acum să revenim la încadrarea profesorilor.

De ce se face atît de tîrziu această operație? Pentru că Ministerul Învățămîntului a trimis la unele institute planurile de învățămînt cu mare întîrziere. De aceea Institutul pedagogic din Timișoara, de exemplu, abia în luna august a trimis ministerului schemele de încadrare a profesorilor.

Rezumînd cele de mai sus, ne permitem, în concluzie, să întrebăm:

Oare nu este posibil ca examenele restante să se dea între 15-25 august, astfel ca la 1 septembrie să se cunoască o situație exactă, înscrierile efectuîndu-se în cele șapte zile (25 august—1 septembrie)? Sau se pot găsi alte soluții, alte date mai convenabile, dar în orice caz situației actuale trebuie să i se pună capăt.

De asemenea planurile de învățămînt și schemele de încadrare a profesorilor nu pot fi definitivate în timpul verii?

Noi credem că nu este nimeni interesat ca începutul cursurilor să fie programat pe hîrtie, la 1 septembrie, iar în realitate ele să înceapă mult mai tîrziu.

Cum se poate cere studentului să fie conștiincios, cînd înșiși cei ce îl îndrumă nu sînt pregătiți la 1 septembrie, pentru a începe cu seriozitate cursurile?

Să nu fim pasivi

Desigur această situație oferă posibilități minunate, nebănuite pentru înflorirea chiulului.

Tocmai de aceea organizațiile U.T.M., masa mare a studenților dornici să-și însușească cunoștințe temeinice, nu trebuie să privească aceste stări de lucruri cu pasivitate, ascunzîndu-se în spatele miraculoasei formule — „condiții obiective".

Am stat de vorbă cu tovarășul Drăguț, secretarul comitetului orășenesc U.T.M. Timișoara, care este preocupat acum de problema alegerilor organelor U.T.M. în facultăți. Foarte bine. S-au făcut în această privință și instructaje cu cadrele de U.T.M. din institutele de învățămînt superior. Dar nimic altceva. Or, și alte probleme trebuie să constituie obiect de preocupare pentru organizațiile U.T.M. În primul rînd problema frecvenței este cea căreia trebuie să i se acorde o atenție deosebită, în aceste zile de început de an universitar, dată fiind, mai ales, situația creată.

De la fereastra odăii primului secretar se vede clădirea masivă a I.M.F. Oare era așa greu tovarășului Drăguț să se ducă pînă la Institut, unde ar fi aflat că nici măcar membrii comitetului U.T.M. nu erau prezenți, în urmă cu cîteva zile la cursuri, cu toate că nu au de dat restanțe? Și poate că și lui i s-ar fi întîmplat, ca și subsemnatului, să întîlnească zîmbetele ironice ale cîtorva studenți atunci cînd m-am interesat de sala unde se ține ședința de informare, pe Institut, în legătură cu asociațiile studențești.

În primul moment nu am înțeles de ce întrebarea mea a născut zîmbete. M-am examinat cu atenție, am repetat în gînd fraza, în sfîrșit, nimic de natură să provoace ironie. Dar ajuns în amfiteatrul nr. 1 am înțeles totul. În imensa sală nu se găseau decît foarte puțini studenți, cu toate că Institutul nu are, conform datelor, mulți restanțieri. Am căutat pe cineva de la U.T.M. Greu de găsit.

Și la întrebarea mea îngrijorată:

— Ce s-a întîmplat cu ei? Sînt bolnavi?

— Asta este, n-ai ce face, îmi răspunde sigur pe sine tovarășul Francisc Schneider, membru, și el, al comitetului U.T.M.

E adevărat, puțin speriat de tonul tovarășului Francisc, (probabil amplificat de acustica excelentă a sălii) îndrăznesc totuși:

— De problema frecvenței v-ați ocupat?

— Nu, asta este, n-ai ce face, îmi răspunde stereotip tovarășul Schneider, care probabil nu înțelege că absența nemotivată de la cursuri duce și la dezorganizarea muncii obștești.

Mă opresc aci și relatez doar o cifră: din sutele de studenți ai I.M.F. Timișoara, la adunare au participat 29 de studenți.

Există însă și oameni care muncesc altfel decît cei de la Institutul de medicină, înțelegînd să lupte împotriva unor greutăți de moment.

Un exemplu elocvent îl oferă tovarășul Tache, președintele comisiei orășenești de organizare a asociațiilor, un om deosebit de activ, apropiat de studenți, bine cunoscut de ei, și care ținînd seama de situația reală existentă în instituțiile de învățămînt superior din Timișoara a luat măsuri pentru o bună desfășurare a muncii de constituire a Asociațiilor.

Ceea ce ni se pare principal este faptul că se caută să se evite munca formală, înscrierea studenților numai de dragul obținerii unui număr mai mare de oameni înregistrați în cadrul asociațiilor.

Adunările s-au ținut deocamdată numai pe ani de studii, ceea ce-i foarte bine căci s-a reușit o bună mobilizare, oamenii punînd întrebări și discutîndu-se cu seriozitate. De asemenea merită relevată și o altă inițiativă. Înscrierea în asociații nu a început în toate institutele din oraș, ci numai la Institutul pedagogic, făcîndu-se acolo o experiență pentru a se putea trage concluzii generale și a nu repeta greșeli ce pot fi evitate.

Toate acestea dovedesc că acolo unde există inițiativă, dragoste de muncă este posibilă o bună organizare a muncii obștești.

„Nu uitați că pregătirea pentru examen începe în prima zi de curs"

La Facultatea de mecanică am citit această lozincă. Să sperăm că acum, luîndu-se toate măsurile necesare atît din partea Ministerului Învățămîntului cît și din partea conducerii institutelor, se vor crea condițiile organizatorice necesare pentru ca într-adevăr să se poată vorbi de începerea cursurilor încă din primele zile. Este necesar însă, ca și munca de control în legătură cu frecvența studenților să fie îmbunătățită. La aceasta — organizațiile U.T.M. trebuie să dea un sprijin serios.

În orașul Timișoara s-au făcut numeroase lucrări de amenajare pentru buna desfășurare a procesului de învățămînt. A fost inaugurat în urmă cu cîteva săptămîni un laborator unic în țară pentru încercat locomotive pentru cale îngustă, la Institutul politehnic s-au renovat laboratoarele mai vechi complectîndu-se cu utilaj, s-au pus la punct căminele și cantinele, sălile de curs. În toate părțile, fie la institutul de medicină, la agronomie, la pedagogie sau la politehnică întîlnești lucruri noi, create în ultimul timp pentru o bună desfășurare a muncii cadrelor didactice și a studenților. Desigur nu toate sînt încă perfecte, dar se vede peste tot rodul unei munci bune.

Pe măsura acestor condiții create, trebuie să se desfășoare o activitate susținută, făcînd din institutele din Timișoara, institute fruntașe în munca nobilă de pregătire a noilor intelectuali.

SERGIU BRAND

Umor

— Mi-au scris ai mei că întreabă ai tăi de tine. Le-am răspuns: Gică e o forță! Nimeni nu-l poate ajunge.

Desen de MATTY

APLAUZE... după un somn adînc

Din carnetul unui participant la Congresul Mondial Studențesc.

Ați văzut adunare studențească fără pozne? Desigur că nu, și asta pentru că studenții sînt tineri, veseli și — oricît de serioase ar fi problemele care le discută — ei trebuie să găsească un motiv pentru a izbucni în rîs. Rîsul e bun, sănătos și înviorează mai ales după o ședință mai lungă care a cerut încordare.

Ultima adunare plenară a celui de al IV-lea Congres U.I.S. a fost tocmai o astfel de ședință și, bineînțeles — nu a fost lipsită de pozne. Iată una din ele.

Olafur Olafsson a venit pentru prima oară pe continent. Din nordica Islandă el a fost trimis la Praga să reprezinte la Congres Uniunea Studenților Islandezi. Olafur este un tînăr care nu are nimic neobișnuit.

În timpul sesiunilor Congresului a luat de mai multe ori cuvîntul. Dar de fiecare dată cei prezenți în sală erau impresionați de sinceritatea cu care vorbea și de faptul că în cîteva cuvinte își exprima clar gîndurile. Nici o vorbă mai mult decît era necesar, nici un gest nelalocul lui.

— Despre dorința de pace a tineretului islandez n-o să vă mai vorbesc — spuse el de la tribuna Congresului. Istoria țării mele vorbește de la sine despre aceasta. Nouă, islandezilor, ne place să omorîm pești, nu oameni.

Într-o pauză mi-a mărturisit că vorba lungă îl adoarme și că la Congres „unii delegați vorbesc chiar și atunci cînd nu au nimic de spus, ceea ce duce la prelungirea ședințelor pînă noaptea tîrziu". Olafsson asculta totuși cu multă atenție intervențiile delegaților și, de la locul unde stătea (era la tribună, în prezidiu), părea numai ochi și urechi. Pînă cînd... a adormit. Obișnuit cu viața islandeză unde, după cum am aflat, oamenii, mai practici, țin ședințe mai scurte și, în orice caz, nu noaptea, Olafsson a alunecat încet pe fotoliul pe care stătea și a trecut în lumea viselor. Nu știu ce a visat dar știu că a dormit foarte liniștit ca și cum ar fi fost în patul său, învelit pînă peste cap cu o plapomă groasă.

Instantanee

Bineînțeles că cei din sală au observat și au zîmbit. Dar cum ședința dura de acum de 18 ore (după ce și alte nopți precedente fuseseră consacrate tot ședințelor) i-au iertat faptul că a ațipit. Vorba vine că a ațipit. Olafsson a dormit de-a binelea și s-a trezit abia atunci cînd primele raze de soare au pătruns prin vitraliile imenselor ferestre. Și în acest timp în sală au avut loc discuții aprinse, controversate, s-au propus moțiuni, s-au adoptat rezoluții etc. etc.

Olafsson era simpatizat de participanții la Congres. Dar somnul adînc de cîteva ore nu-i putea fi trecut cu vederea așa ușor de o adunare studențească. Și... i s-a pregătit o surpriză.

Tocmai cînd, jenat de razele soarelui, Olafsson deschidea ochii, încet, încet, un delegat s-a ridicat de la locul său și, urcînd la tribună, i-a înmînat un splendid buchet de flori în rîsetele și aplauzele întregii săli care-i ura astfel bună-dimineața.

Ce s-a mai întîmplat?

Olafsson a luat liniștit florile și, trecînd calm în fața microfonului, a mulțumit recunoscător pentru gestul plin de atenție față de el. Apoi, cu aerul cel mai serios a spus: „Nu mi-e milă de voi că ați pierdut toată noaptea vorbind, mi-e milă de bieții traducători. Propun, în cinstea lor, un minut de pauză — să se odihnească". Și întregul Congres — poate că și dintr-un avînt autocritic — s-a ridicat în picioare aplaudînd pe traducători.

Acesta este Olafsson: un tînăr islandez susținător activ al unității mișcării studențești, dar care e dușman neîmpăcat al ședințelor prea lungi și mai ales al ședințelor de noapte.

S. POPPER

DIN VIAȚA UNIVERSITARĂ

A. K. Chanda, ministru adjunct al Afacerilor Externe al Indiei a fost primit de ministrul Afacerilor Externe și ministrul Culturii

La 12 septembrie 1956, A. K. Chanda, ministru adjunct al Afacerilor Externe al Indiei, care se află în țara noastră în fruntea delegației culturale indiene, a fost primit de tov. Gr. Preoteasa, ministrul Afacerilor Externe al R.P.R. La întrevedere au participat tovarășii T. Rudenco și A. Mălnășan, locțiitori ai ministrului Afacerilor Externe.

★

A. K. Chanda, ministru adjunct al Afacerilor Externe al Indiei, care vizitează țara noastră în fruntea delegației culturale indiene, a fost primit la 11 septembrie a.c. de tovarășa Constanța Crăciun, ministrul Culturii. A fost de față tov. Alexandru Bucan, vicepreședinte al I.R.R.C.S.

„Muzeul Unirii"

Pe una din străzile principale ale Iașului în imobilul care a fost ultima reședință domnească din Iași între anii 1859—1862 a lui Alexandru Ioan Cuza, primul domn al Principatelor Unite ales prin libera voință a poporului, se va inaugura în curînd „Muzeul Unirii". Noul muzeu va fi una din contribuțiile ce se vor aduce în cadrul manifestărilor ce se vor desfășura în 1959 cu prilejul sărbătoririi centenarului Unirii Principatelor.

„Muzeul Unirii" va prezenta un bogat material documentar alcătuit din obiecte personale care au aparținut primului domnitor al Țărilor Romînești sau au avut o strînsă legătură cu fapte și acte privind viața și activitatea lui Alexandru Ioan Cuza. De asemenea în muzeu vor fi prezentate numeroase documente istorice ilustrînd cele mai de seamă evenimente din perioada care începe cu pacea de la Adrianopol (1829) și pînă la detronarea lui Alexandru Ioan Cuza, în urma cunoscutei conspirații puse la cale de monstruoasa coaliție a burghezo-moșierimii, ostile domnitorului reformator.

Dacă nimeni nu știe nimic, nici măsuri nu se pot lua

Un aparat de filmat imaginar înregistrează peisaje, oameni și fapte.

O poveste, un nou film cumva? Poate, dar această este o poveste adevărată de prin părțile Olteniei, un „film" care într-un sfîrșit — s-o spunem deschis — ne supără.

Iată, ne aflăm în iarna anului 1953: viscol, zăpadă, frig. La gospodăria colectivă „23 August" din Băilești domnește neliniștea și supărarea. Animalele nu au hrană, încep să slăbească văzînd cu ochii, producția de lapte scade vertiginos, conducerea gospodăriei se zbate, caută, dar deocamdată nu găsește nici o soluție.

Daniel Dervușteanu, șeful furajelor la raionul Băilești, analizează situația, se chinuie făcînd anumite calcule și pînă la urmă conchide: Vă ajutăm. Vă dăm împrumut porumb însilozat de la stațiunea de monte.

— Dar de unde o să-l dăm înapoi? se întreabă colectiviștii.

— Cum de unde? N-aveți de gînd să însilozați nici la anul? Nu v-ați învățat minte?

— Ba ne învățăm noi minte. Insă noi nu știm dacă mai mănîncă vitele așa ceva.

— Păi, ați încercat?

— Om încerca acum!...

★

Alte peisaje, aceeași oameni, alte fapte!...

E duminică. Ultima duminică a lui august 1956. La Băilești are loc o demonstrație practică, pe tema însilozării furajelor. La ea participă o mulțime de oameni: ingineri din Ministerul Agriculturii, ingineri și tehnicieni de la regiune și din raioanele regiunii Craiova, președinți de sfaturi populare, președinți de gospodării colective crescători fruntași de animale și alții. Inginerul Ion Luțai, șeful serviciului regional al bazei furajere, ține un referat: „După ce colectiviștii au văzut avantajele acestui nutreț și mai ales influența lui asupra vacilor de lapte a căror producție a început din nou să crească, ajungînd pînă la 15 litri, ca în perioada pășunatului, în fiecare an ei își măresc cantitatea de nutreț însilozat, încît în prezent... pe lîngă cele cîteva gropi simple au și două silozuri de ciment".

Desigur că ați înțeles că e vorba de colectiviștii de la „23 August" din Băilești. Din iarna aceea a lui 1953, colectiviștii s-au „învățat minte" și au început și ei să-și însilozeze furaje, cum de asemenea s-au convins de toate avantajele „pășunilor de iarnă". Anul trecut și-au cumpărat și o tocătoare: să fie asigurați, cum s-ar spune. Acum, în această duminică, au început din nou însilozatul și sînt mîndri că pot să împărtășească din experiența lor și altora: doar prima fază a demonstrației practice are loc la ei! Majoritatea celor care lucrează la tocătoare sînt utemiști: Gheorghe Bozgan, surorile Maria și Elena Firțulescu, Elena Mitroi și alții; cu toții lucrează cu mare grijă pentru a trece examenul cu succes.

Cei care participă la demonstrație privesc atenți, pun diferite întrebări, aprobă gînditori cele ce văd, apoi rămîn cu ochii la tocătoare și la gropile care se umplu repede.

Colectiviștii — ba chiar și unii crescători de animale individuali — din comunele Plosca, Giubega, Cioroiu, Galicea Mare din același raion Băilești s-au convins de necesitatea furajelor însilozate și s-au apucat și ei să facă astfel de treburi încă de anul trecut. Acum, de-ai încerca să le spui numai așa în glumă „la mai lăsați bre cu însilozatul ăsta!" — ți-ar rîde în nas, te-ar face nepriceput sau chiar rău voitor. Sînt aprigi oamenii după ce se conving de ceva; grozav de aprigi.

★

Aparatul nostru fotografic își continuă mersul. Aceleași peisaje, alți oameni, alte... fapte. In obiectiv sînt prinse figurile lui Gheorghe Bozgan — secretarul utemiștilor din colectiva „23 August", a lui Ion Miluț, care face aceeași treabă la gospodăria agricolă de stat Afumați, a lui Petre Udrea — primul secretar al comitetului raional U.T.M. Băilești, a inginerului Gheorghe Stoian, care răspunde de problemele agrare în comitetul regional U.T.M. Craiova. Cu o certitudine exemplară ei dau aceleași răspunsuri la întrebările care li se pun:

— Știți... ne interesează cum extindeți dumneavoastră inițiativa tinerilor de la G.A.S. Jimbolia?

— ?!...

— Acțiunea de însilozare a furajelor — precizăm noi, crezînd că n-am fost înțeleși. Dar gazdele continuă să rămînă mirate, dînd nevinovate din umeri.

— Nu știm despre ce este vorba. Noi știm despre inițiativa celor de la Armășești, a celor de la S.M.T. Chirnogeni, dar despre Jimbolia n-am auzit nimic. Despre ce-i vorba?

— Despre însilozarea furajelor, v-am spus!

— Despre însilozare? Păi, la noi se însilozează...

— Știm că se însilozează: vorba e, dacă această acțiune a început pe undeva să fie patronată de către tineret.

— Aaa, nu! Avem tineri foarte mulți care lucrează la însilozări, dar nu patronează el, adică... nu-s organizați. Și apoi nici n-am auzit de această inițiativă.

Un singur om se simte vinovat; doar unul singur — Ion Miluț. Miluț a citit ziarul, știe în ce constă inițiativa celor de la Jimbolia, dar...

— Vedeți, chiar m-am gîndit atunci să răspundem și noi acestei chemări. Pe urmă...

— De ce n-ați mai răspuns?

— Mmm... ce mai încolo, am neglijat; pur și simplu!

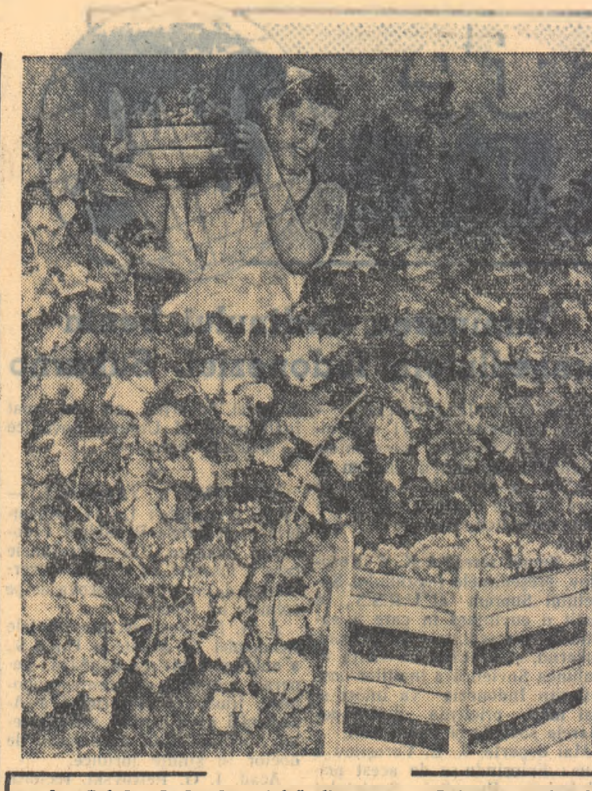
Atît! Încolo, nimeni nu știe nimic: nici Petre Udrea, nici inginerul Gheorghe Stoian. Toți caută să se dezvinovățească într-un anumit fel, ba Stoian dovedește chiar că a trimis către toate comitetele raionale adrese cu sarcini în privința patronării de către tineret a însilozării furajelor — sarcini pe care le primise și el încă în iunie de la Comitetul Central U.T.M.

Insă Udrea, din Băilești, îl contrazice supărat după ce răscolește toate dosarele: „Nu există o asemenea adresă! Nu știu nimic. S-ar putea s-o fi primit șeful organelor, dar acum e el în spital".

Presupunem că într-adevăr ar fi primit-o șeful organelor. Atunci înseamnă că și Miluț și Bozgan ar fi știut despre ce este vorba. Dar ei nu știu nimic. Atunci?...

Dar cine mai poate înțelege! Un lucru este de înțeles: gazdele noastre nu prea se interesează de inițiativele tineretului. De aceea nici nu vor să ia măsuri într-o problemă atît de importantă cum este acțiunea de însilozare a furajelor.

DUMITRU TURTA

La G.A.S. „I. L. Caragiale" din comuna Bobotești, raionul Snagov a început culesul viilor. Bogăția recoltei umple de bucurie pe muncitorii gospodăriei.
In fotografie: tînăra Olga Pabotaru la culesul viilor.

INFORMAȚII

La apelul Ligii Societăților de Cruce Roșie, Crucea Roșie a R.P.R a trimis pentru ajutorarea populației din Afganistan, care a suferit de pe urma cutremurului de pămînt din 9 iunie, suma de 45.000 lei.

★

Delegația municipală britanică ce se află în țara noastră la invitația comitetelor executive ale sfaturilor populare ale orașelor Ploești și Cluj a sosit miercuri la Cluj.

★

In aula Bibliotecii Centrale Universitare din Capitală s-au deschis miercuri dimineață lucrările sesiunii de comunicări științifice din domeniul culturii fizice organizată de Comitetul de Cultură Fizică și Sport și Societatea Științelor Medicale din R.P.R.

Au fost de față: dr. Albert Govaerts (Belgia), președintele Federației internaționale de medicină sportivă, dr. Giuseppe La Cava (Italia), secretarul Federației internaționale de medicină sportivă, precum și delegați din R. P. Bulgaria, R. Cehoslovacă, R. D. Germană, R. F. Germană, Luxemburg, R. P. Ungară și U.R.S.S.

La invitația Institutului romîn pentru relațiile culturale cu străinătate, miercuri au sosit în Capitală dr. Gunar Jungmarker, custode la Muzeul de stat din Stockholm și Einar Wilhelm Ebe, director al Editurii „Folket i Bild" din Suedia.

Oaspeții suedezi au adus în țară 200 de desene, proprietate a Muzeului de stat din Stockholm, cu care vor deschide peste cîteva zile în Parcul de cultură și odihnă „I. V. Stalin" o expoziție.

(Agerpres)

Ziua pompierilor din R. P. R.

A salvat cisternele

La 13 septembrie militarii pompieri ca și toți oamenii muncii sărbătoresc „Ziua Pompierilor din R. P. R.". Această zi în care se aduce omagiul viteijilor pompieri ce au luptat în Dealul Spirii, constituie un prilej de trecere în revistă a succeselor dobîndite de pompieri pe drumul întăririi continuie a pazei contra incendiilor.

O flacără uriașă, verzuie, înlănțuise ca o caracatiță cisterna încărcată cu benzină și după puțin timp o bubuitură puternică făcu să se cutremure văzduhul. Oaza mică de provincie se goli în cîteva clipe, oamenii fugiră îngroziți, părăsindu-și geamantanele și lucrurile și se opriră departe în cîmp, așteptînd înspăimîntați explozia iminentă a întregii garnituri de vagoane cisterne cuplate.

Trecură cîteva secunde. Se auzi un uruit de motor, sunetul strident al soneriei de alarmă și mașina roșie lucitoare a pompierilor militari frînă la 300 pași depărtare de incendiu. Ostașii săriră imediat de pe bancheți și rămaseră locului așteptînd ordinul comandantului. Dar într-o situație atît de grea și periculoasă era foarte greu de dat vreun ordin. Comandantul judecă totul în cîteva clipe. Era limpede că nu putea risca viețile ostașilor: cisternele cuplate trebuiau să explodeze în cel mai scurt timp. Totodată, știa că dacă se va produce explozia. va pune în pericol întreaga gară. Ce să facă?

Deodată se înfățișă în fața sa un soldat.

— Tovarășe comandant, permiteți-mi să decuplez cisternele!

— Iți riști viața!

— Știu. Vă rog să-mi permiteți.

Cîteva secunde de tăcere. Comandantul îl privi țintă în ochi și îi dădu încuviințarea.

Și soldatul Melniceanu o porni în fugă spre cisternele încinse. care stăteau izolate în gara pustie.

In sfîrșit, ajunse lîngă cisterna incendiată. Tocmai cînd se pregătea să apuce manivela cuplei auzi cîteva gemete înfundate. Privi în jur și la cîțiva metri zări doi oameni întinși pe pămîntul îmbibat de benzină și înconjurați de un cerc de flăcări. Nu șovăi nici o clipă. Se repezi înspre cei doi și trecînd prin foc îl luă pe unul din ei în spinare. Alergă și reuși să-l scoată din zona primejdioasă. Apoi se repezi să-l scoată și pe celălalt. Reuși să-l tragă afară, să-l așeze la adăpost. Apoi obosit, răsuflînd greu, se apropie iar de cisternele cuplate. Va mai avea oare timp să decupleze cisternele, sau totul era prea tîrziu?... Dar nu mai avea de ales. Atinse manivela de legătură a vagoanelor. Scoase un țipăt și-și retrase iute mîna. Manivela frigea. Dar fără să slăbească manivela nu putea da jos scoaba după cîrlig,. nu putea decupla. Strînse fălcile cît putu de tare și atinse iar manivela. Simțea cum îi arde pielea, dar nu se opri din lucru. Manivela se desfăcea greu: era dilatată de căldură. Vîntul împingea flăcările verzui în direcția sa și văpăile îi atingeau obrajii. Simți cum îl ard genele și părul, dar nu lasă manivela din mînă. După o nouă încordare a mușchilor manivela cedă, apoi reuși să desfacă și scoaba de fier din cîrlig. Decuplarea cisternelor era gata. In clipa aceea o slăbiciune îi cuprinse întreg trupul și genunchii începură să-i tremure. Ochii i se acoperiră de o ceață neagră. Aceasta nu dură însă decît o fracțiune de secundă. Iși reveni și începu să alerge împleticindu-se în noroi spre oamenii care îi veneau în întîmpinare... O locomotivă se apropie de vagoanele decuplate și le duse departe de orice pericol. Erau salvate!

...Aceasta este fapta unui ostaș obișnuit, dar plin de bărbăție și cu o conștiință înaltă de apărător al bunurilor poporului muncitor.

Cpt. HORIA SALEM
Lt. maj. TRAIAN DUMITRESCU

La „calificare..." nu mai avem locuri

(Urmare din pag. 1-a)

nim tehnic, absentează sau încetează lucrul înainte de vreme.

Mutările — o metodă?

Tovarășul inginer șef Cazimir Budil a răspuns tinerilor care au vorbit despre faptul că unii maiștri îi mută fără rost de la o muncă la alta sau îi pun să lucreze la munci necalificate, în felul următor: „Sînt cazuri cînd „specificul" muncii cere acest lucru, așa că nu-i motiv de nemulțumire!" O fi avînd dreptate, nu zic nu, dar, vedeți dumneavoastră, acest „specific" intervine mai întotdeauna doar cînd e vorba de tineret. Cel puțin maiștrii D. Zalț și V. Romașcanu, din mutarea tinerilor indisciplinați și a celor care au darul criticii în alte locuri de muncă și-au făcut o „metodă" clasică.

Ore suplimentare prin „compensare"

Și împotriva muncii în asalt și a urmărilor ei s-au purtat discuții.

— De obicei, pînă la mijlocul lunii nu ne este adus nici un cazan de locomotivă pentru a-i monta arămăria. In schimb, de la 15 la 30 ale lunii cazanele ne sînt aduse unul după altul și sîntem nevoiți să lucrăm necumpătat, într-o jumătate de lună, ceea ce ar trebui să facem într-o lună întreagă — a spus în cuvîntul său, tov. Roșu Alexandru. Și are dreptate. Sînt secții întregi care la începutul lunii duc o viață tihnită pentru ca spre sfîrșit „să nu-și mai vadă capul" de lucru.

— Cînd se strică un utilaj principal stai pe loc, n-ai ce face — zice tovarășul Cazimir Budil.

Conducerea întreprinderii aduce tot felul de argumente. ridicate la rangul de cauze „obiective", pentru a motiva neritmicitatea în care se desfășoară producția.

Bine — am răspunde noi — dar cum își justifică existența serviciul mecanic șef dacă nu asigură întreținerea și îngrijirea utilajului?

Dacă timpul de imobilizare a unei locomotive este de o lună și jumătate sau chiar și mai mult, atunci de ce spun tovarășii din conducere că nu au posibilitate să-și planifice lunar lucrul, că nu pot face pregătirile necesare? De ce maiștrii nu se îngrijesc de organizarea temeinică a fiecărui loc de muncă chiar din primele zile ale lunii, de ce sînt lipsuri în asigurarea apei industriale necesare? Iată întrebări, și nu sînt singurele, la care dacă s-ar răspunde cu fapte, cu toate greutățile ce mai există în aprovizionarea cu materiale, s-ar înlătura în bună parte mult discutatul asalt.

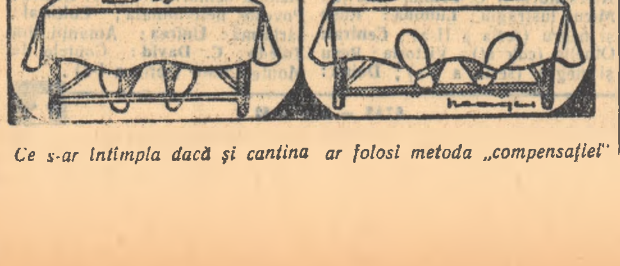
Numai că tovarășii din conducerea atelierelor nu prea se dau în vînt pentru acestea. Au găsit o altă cale pentru realizarea planului. Au introdus, pe ce bază nu se știe, încălcînd în mod grosolan legislația muncii, un nou fel de ore suplimentare: „prin compensare". Adică în timpul asaltului muncitorul lucrează peste program, iar la începutul lunii viitoare, cînd liniștea se așterne peste întreprindere, orele lucrate în plus „se compensează" cu învoiri. Să mai zică cineva că-i musai ca procesul de producție să se desfășoare în mod ritmic! Planul, totuși, se realizează? Da, se realizează, dar utilajul tot suprasolicitat și expus „căderilor" este, suprasolicitate sînt și eforturile muncitorilor, cu toată „compensarea" ulterioară, iar calitatea reparațiilor suferă și ea.

★

N-am scris aci decît despre cîteva din problemele ridicate la consfătuire Dezbaterile la care tineretul a participat au scos la iveală multe nereguli, multe păsuri despre care conducerea administrativă, comitetul de întreprindere și din nefericire și comitetul U.T.M. nu aveau cunoștință, ca și cum nu ar fi trăit și muncit în aceeași întreprindere cu tinerii care au luat cuvîntul.

Despre faptul că comitetul U.T.M trebuie să cunoască cerințele tineretului și să lupte pentru rezolvarea lor nu încape nici o îndoială, dar și conducerea administrativă, (director tov. Alexandru Sovetov), și comitetul de întreprindere (președinte tov. Gh. Robotă), trebuie să fie interesate în rezolvarea acestor probleme.

In ce o privește. Direcția generală industrială din Ministerul Căilor Ferate (director general tov. Șt. Sebișeanu) care cunoaște situația de la Atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie"-Iași, nu trebuie să se mulțumească doar cu o circulară-două trimise în vederea încetării muncii suplimentare „prin compensare" Poate că trimiterea unor specialiști care să ajute practic la înfăptuirea unor măsuri, precum și urgentarea introducerii normelor de producție cu motivare tehnică, ar fi cea mai eficace cale pentru lichidarea lipsurilor existente atît în respectarea legislației muncii cît și în așezarea unor norme și salarii juste.

Ce s-ar întîmpla dacă și cantina ar folosi metoda „compensației"

Solemnitatea dezvelirii unei plăci comemorative

Cu prilejul împlinirii a 25 de ani de la asasinarea mișelească a lui Dumitru Doncev (doctorul) unul dintre luptătorii de seamă ai mișcării muncitorești din țara noastră, în ziua de 12 septembrie a.c. în comuna Dobromiru din Vale din raionul Adamclisi, regiunea Constanța a avut loc solemnitatea dezvelirii plăcii comemorative de la locuința unde s-a născut și a trăit o mare parte din viața sa acest luptător pentru cauza clasei muncitoare.

Tov. Aurel Negrea, președintele gospodăriei agricole colective din comuna natală a eroului comunist Dumitru Doncev, a spus că în amintirea lui adunarea generală a gospodăriei pe care o conduce a hotărît ca să poarte numele acestui înflăcărat luptător pentru binele țărănimii muncitoare.

Solemnitatea s-a încheiat prin intonarea Internaționalei.

MAEȘTRII ARTEI INDIENE NE-AU ÎNCÎNTAT

(Urmare din pag. 1-a)

unei dansatoare renumite în India: Rukmani Devi. Dacă primul dans apărea ca avînd un „program": invocarea zeului dansului, cel de al doilea era alcătuit dintr-o serie de variații „pur" coregrafice, menite să arate că invocarea zeului nu fusese zadarnică și că el apăruse acum sub înfățișarea tinerei fete pentru a arăta frumusețea și omenescul dansului însuși.

Stilul clasic de dans *Kathak* (apărut în nordul Indiei ca o sinteză a artei coregrafice hindu și musulmane), s-a bucurat de excepționala interpretare a dansatoarei Sitara Devi. Acest stil e caracterizat, între altele, prin trecerea subită de la un tempo la altul, de la un ritm la altul, printr-o mișcare specifică de rotire numită „gumeri". Sitara Devi ne-a prezentat mai întîi jocul zeului Krișna cu prietenele sale — dansul Holi. Cu un costum în culori nuanțate cu finețe, purtînd un diadem aurit, zurgălăi la picioare, la brîu un fluier, cînd de un dinamism care ne amintea că din India a ajuns în străvechea Grecie cultul lui Dionisos, cînd galeș și insinuant, Krișna, mai bine zis Sitara Devi, desfășura o excepțională gamă de resurse coregrafice și de pantomimă, punctată de acele „gumeri" pomenite mai sus, de cîntatul (mut) la fluier.

Al doilea dans Kathak era o întruchipare a extazului păunului în fața ploii. Sitara Devi s-a întrecut pe sine. Nu era vorba numai de elementele de imitație (mersul atît de caracteristic păunului, lăfăirea sa la soare, căderea primilor stropi de ploaie care-l miră etc.) ci de desăvîrșita lor integrare în cadrul unui stil unitar, a unui mic poem liric coregrafic. Sitara Devi și-a dovedit apoi încă o dată măestria într-un dans al „zurgălăilor". Intr-adevăr, în afară de satisfacția pe care o da ochiului ea rezerva o surpriză prin jonglarea cu cei 300 zurgălăi ai costumului. La un moment dat exista un „diminuando" în sunetele zurgălăilor provocat de faptul că răsunau din ce în ce mai puțini, în cele din urmă numai doi.

Sitara Devi este un nume ce trebuie reținut, cu siguranță că-l vom mai auzi adesea.

Stilul *Kathakali*, întemeiat pe un libret, prezintă scene din marile epopei indiene vechi. Astfel dansatorii Kuthi și Balakrișna Nair au interpretat scena dintre zeul Krișna și regele Duriodana, în care zeul îi cere regelui să fie drept, acesta refuză. vrea să-l păcălească. Dar zeul se ridică în toată măreția lui provocînd disperarea și leșinul regelui. In costume tradiționale, cu măști originale, punctînd momentele mai importante cu interjecții guturale, interpreții au dat viață scenei care se desfășura pe acompaniamentul de o intensitate și încordare progresivă a tamburinei (un interpret excepțional: Pașupati) și a Khol-ului (clopoțel).

Șanteniketan este un stil mai modern, ilustrat de dansuri ca cel pe un cîntec de Rabindranath Tagore (interpretat de patru dansatoare: Mandjiula Datt, Mitra Datt, Ușana Arianaiakam și Kiran Mahadjian acompaniate de cvartetul Dvidjen Mukerdji — cunoscut interpret al lui Tagore) și cel despre neliniștea pădurilor primăvara (dansat de surorile Datt și Kiran Manasan, acompaniate vocal de Biren Palet și Ușana Arianaiakam).

Muzica indiană s-a impus atenției încă de la acompaniamentul primului dans prin arta măiastră a lui Pașupati. Acesta a dezvăluit, la tambură un simț ritmic-coloristic excepțional. In general, se poate spune că instrumentele indiene (ca și policromia acestei muzici milenare) pot da mult de gîndit compozitorului contemporan. Ele au și pătruns în orchestrația unor compozitori ca, de pildă, André Jolivet, Stravinski, îmbogățindu-o cu noi mijloace expresive. Nu există niciun motiv pentru care nu ar constitui obiect de interes și studiu pentru compozitorii noștri. Am ascultat cu mult interes cîntecul „de ploaie" Gaud Malhar, interpretat de Lalita Ubaiakar, acompaniată cu finețe de Șanta Prașad la „tabla" și Durga Prașad la „armonică" (de un tip special) precum și melodia populară Mad Madhmavati și rugăciunea de dimineață Vasant Mukhari, interpretate la instrumentul de coarde ciupite „Sitari" de către Valaet Khan. (compozitorul celui de al doilea cîntec și excepțional virtuos).

Gama în 12 sunete folosită de indieni, melismele caracteristice, stilul improvizatoric (care ne aducea aminte de „mugamurile" armene, jazzul „hot" și... unele aspecte din muzica preclasică) dădeau o notă specifică acestei muzici. Cîntecul al doilea, deși interpretat numai de doi oameni, răsuna ca dintr-o mică orchestră. In surdină era vocea principală, aproape acoperită de acompaniament și doar către extaticul sfîrșit ea devenea dominantă, străbătea la suprafață.

Nurmalendru Ciauduri, laureat al Festivalului de la Varșovia, a prezentat cîteva cîntece cu o voce frumoasă, mlădioasă, purtată cu agilitate și omogenă în toate registrele. In cîntecul de dragoste „Giatka", primea replica unui grup de fete; în cîntecul satiric „Gazi" la adresa foștilor devoți jecmănitori, își făcea el singur, din aceeași respirație, ecoul celor cîntate printr-un subit pianissimo plin de efect.

Spectacolele maeștrilor artei indiene, prin noutatea și bogăția lumii prezentate, prin profunda interiorizare a artei dezvăluită publicului, au trezit dorința în noi de a adînci cunoașterea tezaurului muzical-coregrafic indian. O asemenea cunoaștere va contribui în mod esențial și larg la întărirea pe mai departe a legăturilor prietenești cu marele popor de pe meleagurile atît de îndepărtate și de întinse, cu idealuri de pace, bună stare, progres, atît de apropiate de ale noastre.

FR. SCHAPIRA

ACTUALITATEA pe scurt

Teatru prevăzut cu stație de translație

Pentru noua stagiune, Teatrul Evreiesc de Stat din București pregătește publicului spectator în afară de un repertoriu bogat o plăcută surpriză și anume un nou local de teatru.

In clădirea teatrului din str. dr. Iuliu Barasch nr. 15, improprie cerințelor teatrului modern, au loc renovări. Teatrul va fi înzestrat cu o sală modernă de spectacole, mobilă de paltin, instalație mecanică de scenă, holuri, foaiere, sală de recepție etc. Dar surpriza cea mai mare pentru publicul spectator va fi desigur stația de translație, prima de acest gen în țara noastră.

Teatrul Evreiesc de Stat din București și-a cîștigat un bun renume în rîndul iubitorilor de artă din București prin spectacolele sale de calitate. Afluența publicului spectator a creat necesitatea ca spectatorilor care nu cunosc limba idiș să li se ofere posibilitatea să cunoască textul în limba romînă. Stația de translație este formată dintr-o cabină de emisie cu amplificație și trei microfoane, cu ochi de urmărire a acțiunii pe scenă. Un actor și o actriță vor traduce replicile simultan cu pronunțarea lor pe scenă. De la cabina de emisie fire trase pe sub podea ajung la fotolii. Aici prin căști prevăzute cu butoane de declanșare sau întrerupere, spectatorul stînd comod în fotoliu va urmări jocul actorilor cunoscînd în același timp și textul.

D. KUHTA

E vorba de apă...

Călătoream de la Baia Mare spre București într-un tren cu cîteva sute de călători. In compartiment, o bătrînă hrănea nepoțelul cu tot ce avea mai bun. După ce s-a ospătat, nepoțelul a cerut bunicii apă de băut, așa cum era și normal. Sticla se golise cu cîteva stații înainte de a prînzi băiatul. A trebuit ca însoțitorii să intervenim pe rînd, să promitem copilului că la prima stație „nenea" îi aduce apă. Trecusem de stația Deda și căldura sfîșietoare insetase zeci de călători.

La Răstolița fîntîna nu avea găleată, la Borsec și Gheorghieni nu erau fîntîni. Am încercat la restaurantele și bufetele din gări, dar zadarnic. N-a fost posibil să găsim un pahar cu apă. Zadarnic au fost așteptate și stațiile Toplița, Tușnad-băi Mainaș-băi. Ne-a fost greu să călătorim în astfel de condiții. Pe nepoțel am reușit să-l potolim, dar noi am continuat să „înghițim în sec".

Probabil că buna gospodărire a stațiilor C.F.R. și aprovizionarea cu apă potabilă a ieșit din preocupările forurilor în drept — sfaturile populare și Ministerul Căilor Ferate.

De altfel pe această distanță sînt necesare și alte intervenții ale forurilor competente. Dacă nu este posibilă atașarea unui vagon restaurant, să se amenajeze un bufet cu băuturi răcoritoare și gustări. In gări ar putea servi la peron bufetieri salariați ai T.A.P.L.-ului. Orice efort nu trebuie cruțat cînd are menirea să îmbunătățească transportul călătorilor.

A. CONSTANTINESCU

Cîteva premiere

Oficiul de spectacole și turnee artistice din R.P.R. anunță pentru zilele acestea, mai multe spectacole care vor avea loc în Capitală. Iată cîteva amănunte despre aceste spectacole.

„PLIMBARE IN LUMEA OPERETEI"

Joi, 13 septembrie, la orele 20 are loc la Teatrul de vară din Parcul de cultură și odihnă „I. V. Stalin" spectacolul „Călătorie în lumea operetei".

Interpretează soliști ai Operei Maghiare de Stat din Cluj: Vancea Erzsebet, Trenka Eva, Kallos Jozsef, Szilogyi Zoltan.

Dansurile sînt executate de: Keresztes Katalin și Pinter Jeno. Conducerea muzicală: Szarvadi Gyula. Prezentarea programului: Fehervari Laszlo.

In program selecțiuni din operetele: Voevodul țiganilor, Liliacul, Sylvia, Ioan Viteazul, Văduva veselă, Vînt de libertate, Tîrgul de fete, Contesa Maritza, Țara surîsului etc.

„CÎNTECE DE PE PLAIURILE ȚĂRII"

La Teatrul de vară „I. V. Stalin", vineri 14 și sîmbătă 15 sept. orele 20 seara, și la Teatrul de vară „23 August", duminică 16 sept. aceeași oră, are loc premiera concertului „Cîntece de pe plaiurile țării", dat de Ansamblul orchestral de muzică populară. Conducerea muzicală o deține Ionel Banu, soliștii fiind: Ioana Radu, Ana Balaci, Magda Constantinescu, Ștefan Lăzărescu, Iacob Savu, Marcel Budală (acordeon), Radu Voinescu (clarinet), Grigore Kiazim (mandolină), Const. Mirea (vioară) și Iosif Cocoș (țambal).

V. Tomazian va prezenta momentele vesele.

„MAI BINE VESEL DECÎT TRIST"

Luni 17 sept. orele 20 seara, la Teatrul de vară „N. Bălcescu", N. Stroe, artist emerit al R.P.R., prezintă premiera spectacolului muzical „Mai bine vesel decît trist", scris de N. Stroe și Aurel Felea.

In distribuție: N. Stroe, Didi Ionescu, Rolanda Camin, I. Brandea, Sergiu Stanciu, Renato Giordano, Nuizi Cremeneanu, Olga Petrescu, Jeni Săndulescu, Zizi Șerban.

De la Piatra Neamț la Tg. Neamț

Tîrgu Neamț se află la o distanță de aproape 50 km. de orașul Piatra Neamț și la peste 100 de centrul regional — Bacău. Dacă de la Bacău pînă la Piatra Neamț (60 km.) călătorind cu mașina ajungi în mai puțin de două ore, de la Piatra Neamț la Tg. Neamț, cu același mijloc de locomoție îți trebuie aproape 3 ore. Care-i explicația?

Este vorba în primul rînd de starea în care se află șoseaua Construită cu zeci de ani în urmă, șoseaua Piatra Neamț — Tg. Neamț a devenit aproape impracticabilă. Din această pricină mașinile nu pot merge decît cu 20 și, pe alocuri, cu 30 km./oră.

O altă deficiență o prezintă faptul că șoseaua actuală străbate dealul Balaurul — cunoscut de altfel prin înălțimea sa Cum e și firesc, urcarea acestui deal răpește foarte multă vreme.

Acum cîteva zile, călătorii obișnuiți ai acestei rute au avut o plăcută surpriză. De îndată ce au ieșit din orașul Piatra Neamț au văzut înșiruite pe marginea șoselei movile de piatră.

— Se construiește o nouă șosea, le dădu cineva de veste. Cînd lucrările vor fi terminate de la Piatra Neamț pînă la Tg. Neamț se va ajunge numai într-o oră și cîteva minute.

V. R.

De peste HOTARE

După eşuarea misiunii lui Menzies

Scopul misiunii Menzies a fost contrar Cartei O. N. U.

CAIRO 12 (Agerpres).— Ali Sabri, şeful de cabinet al preşedintelui Egiptului Nasser a acordat corespondentului agenţiei Men un interviu în legătură cu misiunea la Cairo a „comitetului celor cinci".

„Comitetul celor cinci" în frunte cu primul ministru australian, Menzies, a declarat Sabri, a încercat să impună cu forţa Egiptului o reglementare a problemei Canalului de Suez, contrară intereselor Egiptului. Propunerile acestui comitet erau contrare Cartei Naţiunilor Unite. Scopul misiunii lui Menzies nu a fost nicidecît de a deschide calea tratativelor libere ci de a impune Egiptului o anumită soluţie".

„Egiptul, a declarat Ali Sabri, îşi va respecta toate angajamentele internaţionale". Ameninţările de a folosi forţa împotriva Egiptului, proferate de Anglia şi Franţa, sînt contrare justiţiei şi legilor internaţionale". „Intreaga lume, a spus în continuare Sabri, este martoră la faptul că încercările celor două ţări de a impune cu forţa o reglementare a problemei Canalului de Suez sînt contrare literei şi spiritului Cartei O.N.U.".

In încheiere Sabri a reafirmat poziţia guvernului egiptean cu privire la dorinţa sa de a negocia cu toate ţările care folosesc Canalul de Suez un acord care să garanteze navigaţia liberă, funcţionarea şi modernizarea Canalului.

Fosta Companie a Canalului de Suez exercită presiuni asupra piloţilor

CAIRO 12 (Agerpres). — După încheierea misiunii „comitetului celor cinci", în cercurile politice egiptene se subliniază că guvernul egiptean a ţinut să ia în primul moment după naţionalizarea Canalului de Suez în mod paşnic soluţionarea problemei Suezului prin tratative. La Cairo opinia publică se aşteaptă la noi acţiuni de intimidare din partea anglo-francezilor, în special la noi presiuni asupra piloţilor englezi şi francezi care deservesc Canalul de Suez şi cărora conducerea vechii companii le-a cerut să rămînă pe loc pînă după plecarea misiunii Menzies de la Cairo. Agenţiile de presă au anunţat la 11 septembrie că fosta companie a Canalului de Suez a adresat funcţionarilor „neegipteni" ai companiei un mesaj în care hotărăşte ca aceştia să înceteze lucrul la 14 sau 15 septembrie". Dacă acum, executînd ordinul primit din partea vechii companii, piloţii vor părăsi serviciul fără preaviz, ei vor fi pasibili de pedepsele prevăzute întruna din legile promulgate de guvernul egiptean după naţionalizare. Observatorii din capitala Egiptului consideră că această acţiune constituie un act de provocare din partea guvernelor Angliei şi Franţei.

Intensă activitate diplomatică la Londra

LONDRA 12 (Agerpres). — In legătură cu refuzul hotărît al guvernului egiptean de a se supune presiunii din partea puterilor occidentale şi de a accepta predarea Canalului de Suez în mîini străine, la Londra se observă o intensă activitate diplomatică. La 10 septembrie, la reşedinţa primului ministru, A. Eden, au avut loc convorbiri îndelungate la care au participat membrii cabinetului britanic. In aceeaşi zi au început tratativele dintre primul ministru Eden şi ministrul Afacerilor Externe, Lloyd, pe de o parte şi preşedintele Consiliului de Miniştri al Franţei, Guy Mollet, şi ministrul Afacerilor Externe, Pineau, pe de altă parte, care au sosit la Londra. Aceste tratative care s-au încheiat la 11 septembrie s-au desfăşurat în cel mai strict secret. Eden şi Guy Mollet au ascultat raportul lui Menzies, conducătorul „comitetului celor cinci", asupra rezultatelor misiunii sale la Cairo.

La Londra a sosit de asemenea comandantul flotei franceze din Marea Mediterană, amiralul Pierre Barjeau, care, după cum relatează observatorul diplomatic al ziarului „Daily Express", „va participa la tratativele comandamentului operativ anglo-francez pentru problemele Suezului, care vor avea loc la Ministerul de Război al Angliei".

Sesiunea extraordinară a parlamentului englez

LONDRA 12 (Agerpres). — La 12 septembrie s-a deschis sesiunea extraordinară a parlamentului englez convocat la cererea opoziţiei laburiste. După cum s-a mai anunţat, primele două zile ale sesiunii vor fi consacrate examinării problemei Suezului, iar cea de a treia zi — situaţiei din Cipru.

La şedinţa din 12 septembrie a Camerei Comunelor primul ministru Eden a vorbit despre poziţia guvernului englez în problema Suezului.

Inmînarea Ordinului Lenin preşedintelui Indoneziei, Sukarno

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite: La 11 septembrie K. E. Voroşilov, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., a oferit la Kremlin o mare recepţie în cinstea preşedintelui Republicii Indonezia, Sukarno.

In timpul recepţiei K. E. Voroşilov, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., a rostit o cuvîntare în care a salutat pe preşedintele Indoneziei, Sukarno, şi a arătat că vizita în Uniunea Sovietică a înalţilor oaspeţi din Indonezia va întări şi mai mult prietenia dintre popoarele sovietic şi indonezian.

Mai departe, K. E. Voroşilov a spus: Folosindu-ne de acest prilej fericit, Prezidiul Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, luînd în considerare meritele scumpului nostru oaspe în domeniul luptei pentru pace în întreaga lume, în domeniul activităţii în favoarea prieteniei între popoare în general şi între popoarele Uniunii Sovietice şi Indoneziei în special, a hotărît să decoreze pe scumpul nostru oaspete, preşedintele Indoneziei Sukarno, cu cel mai înalt ordin al Uniunii Sovietice — Ordinul Lenin.

★

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite: La 11 septembrie preşedintele Republicii Indonezia, Sukarno, şi persoanele care îl însoţesc au vizitat Universitatea de Stat din Moscova de pe colinele lui Lenin.

A. N. Nesmeianov, preşedintele Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S., a anunţat hotărîrea adunării generale a secţiei de ştiinţe economice, filozofice şi juridice a Academiei de a conferi preşedintelui Sukarno titlul academic de doctor în ştiinţe juridice.

Acad. I. G. Petrovski, rectorul Universităţii, a anunţat hotărîrea Consiliului Ştiinţific al Universităţii de Stat din Moscova de a conferi preşedintelui Sukarno titlul de profesor „honoris causa" al Universităţii din Moscova.

★

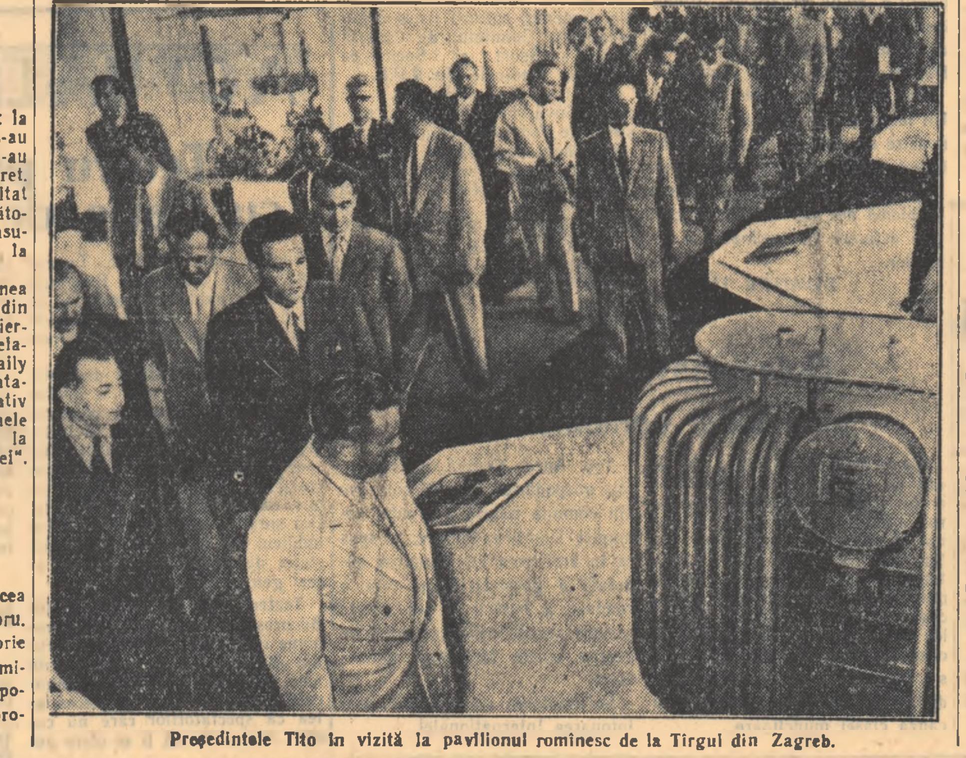
La 12 septembrie, preşedintele Indoneziei, Sukarno, a părăsit Moscova, plecînd cu un avion special spre Belgrad.

Un nou incident la frontiera dintre Iordania şi Israel

LONDRA 12 (Agerpres). — TASS transmite: După cum s-a aflat la Londra, la frontiera dintre Iordania şi Israel a avut loc un nou incident.

După cum a declarat reprezentantul statului major al observatorilor O.N.U. pentru Palestina, schimbul de focuri a continuat şi în dimineaţa zilei de 12 septembrie.

AMMAN 12 (Agerpres). — TASS transmite: După cum anunţă agenţia Reuter, primele ştiri sosite la Amman arată că în regiunea muntelui Hebron au fost ucişi 19 iordanieni şi alţi doi răniţi.

Preşedintele Tito în vizită la pavilionul romînesc de la Tîrgul din Zagreb.

Sosirea la Pekin a delegaţiei Partidului Muncitoresc Romîn

PEKIN 12 (Agerpres). — Corespondenţă specială: Astăzi la ora 16, ora locală, a sosit la Pekin delegaţia Partidului Muncitoresc Romîn, care va participa la lucrările celui de al VIII-lea Congres al Partidului Comunist Chinez.

Delegaţia este condusă de tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej, prim secretar al Comitetului Central al P.M.R. Din delegaţie fac parte tovarăşii: Alexandru Moghioroş, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., Leonte Răutu, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., Vladimir Gheorghiu, secretar al C.C. al P.M.R.

Pe aeroportul din Pekin delegaţia a fost întîmpinată de tovarăşii: Liu Şao-ţi şi Ciu De, secretari ai Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez, Tung Pi-vu şi Kan Sen membri ai Biroului Politic al C.C. al Partidului Comunist Chinez, Liu Nin-i, vicepreşedinte al Federaţiei sindicatelor din întreaga Chină, activişti ai C.C. al Partidului Comunist Chinez.

Pe aeroport se aflau de asemenea ambasadorul R.P.R. la Pekin, tovarăşul Nicolae Cioroiu şi membri ai ambasadei.

După cîteva cuvinte de salut cu conducătorii Partidului Comunist Chinez, delegaţia Partidului Muncitoresc Romîn s-a îndreptat spre reşedinţa ce i-a fost destinată.

Studenţii japonezi nu au nevoie de profesori americani

TOKIO 12 (Agerpres). — După cum anunţă postul de radio Tokio, la 12 septembrie, studenţii universităţii „Baseda" din Tokio au organizat un miting de protest împotriva proiectatei sosiri la universitatea lor a unor profesori americani de la universitatea din Michigan. La miting au participat peste 1000 de studenţi precum şi reprezentanţi ai Federaţiei naţionale a organelor studenţeşti de autoguvernare, ai sindicatului profesorilor din întreaga Japonie şi ai diferitelor partide politice.

In declaraţia Federaţiei studenţeşti a universităţii se subliniază că studenţii protestează împotriva sosirii profesorilor americani întrucît vizita lor nu urmăreşte „scopuri pur ştiinţifice". Potrivit unei înţelegeri între rectoratul universităţii din Michigan şi rectoratul universităţii „Baseda", profesorii urmează să studieze problemele intensificării muncii muncitorilor japonezi.

În 24 de ore

GENEVA. — In zilele de 10-11 septembrie a.c. a avut loc la Geneva reuniunea Subcomitetului transporturilor pe căile ferate, din cadrul Comitetului Transporturilor Interioare al Comisiei Economice pentru Europa. La actuala reuniune, la propunerea delegaţiilor Belgiei şi Cehoslovaciei, tov. Ionescu Petre, din Ministerul Căilor Ferate, a fost ales în unanimitate preşedinte al subcomitetului menţionat.

BOSTON. — In cadrul Congresului internaţional de hematologie, ale cărui lucrări se desfăşoară la Boston, tovarăşa Ecaterina Chivu, prim vicepreşedinte al C.C. al Crucii Roşii din R.P.R., a vorbit despre activitatea Crucii Roşii din R.P.R.

ROMA. — Potrivit ultimelor date statistice publicate de Ministerul Muncii din Italia, numărul şomerilor din această ţară se ridica la sfîrşitul lunii iunie a.c. la 2.069.521. Dintre aceştia 55,8 la sută în industrie şi 22,5 la sută în agricultură.

BOGOTA. — După cum anunţă agenţia France Presse, membrii guvernului columbian şi-au prezentat marţi demisia preşedintelui republicii, generalul Gustavo Rojas Pinilla.

CAIRO. — După cum transmite agenţia Men, între 12 şi 15 septembrie vor avea loc manevre ale flotei maritime militare a Egiptului.

PEKIN. — Mao Tze-dun, preşedintele Republicii Populare Chineze, a primit la 11 septembrie delegaţia guvernamentală a Ceylonului, în frunte cu Claude Corea.

SOFIA. — In seara zilei de 12 septembrie a sosit la Sofia o delegaţie guvernamentală a Republicii Populare Federative Iugoslavia pentru a participa la cel de al 17-lea Tîrg internaţional de la Plovdiv.

PRAGA. — Toate ziarele cehoslovace publică informaţii anunţînd că Otto Grotewohl a înmînat lui A. Zapotocky, preşedintele R. Cehoslovace, ordinul „Karl Marx" şi că Wilhelm Pieck, preşedintele Republicii Democrate Germane, a fost decorat cu ordinul cehoslovac „Leul Alb" clasa I-a.

LONDRA. — La 11 septembrie Guy Mollet, preşedintele Consiliului de Miniştri al Franţei, şi Christian Pineau, ministrul Afacerilor Externe, au părăsit Londra plecînd cu avionul la Paris.

Vizita delegaţiei sindicatelor iugoslave

Delegaţia sindicatelor iugoslave care se află în ţara noastră la invitaţia Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R. a vizitat miercuri Şcoala superioară de cadre a mişcării sindicale din R.P.R. „I. C. Frimu" din Capitală.

In numele corpului didactic şi al studenţilor tov. Ernest Oestreiher, directorul Şcolii superioare de cadre a mişcării sindicale din R.P.R. „I. C. Frimu", a rostit un cuvînt de bun sosit. Oaspeţii au vizitat apoi sălile de cursuri, cabinetele de consultaţii, biblioteca şi căminul studenţesc al şcolii din Intrarea Zalomit.

Tot miercuri delegaţia sindicatelor iugoslave a vizitat Grădina Cişmigiu, precum şi Expoziţia tezaurului artistic şi istoric restituit de U.R.S.S.

Recepţie în cinstea ansamblului artistic chinez

Institul romîn pentru relaţiile culturale cu străinătate a oferit miercuri seara la restaurantul Pescăruş o recepţie în cinstea Ansamblului artistic chinez care întreprinde un turneu în ţara noastră.

La recepţie au participat tovarăşii: T. Rudenco, locţiitor al ministrului Afacerilor Externe, Mihai Alexandru, locţiitor al ministrului Culturii, T. Bugnariu, locţiitor al ministrului Invăţămîntului, Al. Euican şi I. Bogdan, vicepreşedinţi ai I.R.R.C.S., general maior G. Zaharia, Paul Cornea, director general adjunct al artelor din Ministerul Culturii, I. Moruzi, director în Ministerul Afacerilor Externe.

Meridiane SPORTIVE

Echipele R.P.R. de volei pe locul doi în campionatele mondiale

Miercuri seara au luat sfîrşit la Paris campionatele mondiale de volei. Un mare succes au repurtat voleibalistele echipei Uniunii Sovietice care şi la această ediţie au demonstrat inegalabila lor măiestrie sportivă ocupînd primul loc.

O strălucită performanţă a înregistrat echipa feminină a ţării noastre care la capătul unor comportări admirabile a reuşit să ocupe locul doi în clasamentul final al celor mai bune formaţii din lume. Componentele echipei R.P.R. au jucat cu o ambiţie deosebită şi dovedind un real progres tehnic. Aseară echipa noastră a învins cu 3-1 în ultimul meci al turneului final, formaţia S.U.A.

Iată acum clasamentul final al competiţiei feminine: 1. U.R.S.S.; 2. R.P.R.; 3. R.P. Polonă; 4. R. Cehoslovacă; 5. R.P. Bulgaria; 6-8. R.D. Germană, R.P. Chineză, S.U.A.; 9. R.P.D. Coreeană.

Seara tîrziu ne-a parvenit o nouă veste îmbucurătoare: Echipa masculină de volei a R.P.R. s-a clasat şi ea pe locul doi în campionatele mondiale. Ultimele rezultate: R. Cehoslovacă—U.R.S.S. 3-2; R.P.R.—Franţa 3-0.

Clasamentul final: R. Cehoslovacă, R.P.R., U.R.S.S., R.P. Polonă, R.P. Bulgaria, S.U.A. etc.

In preajma Campionatelor Internaţionale de atletism

De multă vreme casele de bilete pentru manifestaţiile sportive nu au cunoscut o asemenea afluenţă. Zeci de mii de bucureşteni doresc să asiste la întrecerile campionatelor internaţionale de atletism. Interesul stîrnit de actuala ediţie a campionatelor este de altfel legitim. Numai simpla participare a unor atleţi din 23 de ţări ale lumii este o garanţie a unui viitor spectacol sportiv destul de rar de urmărit. Apoi valoarea concurenţilor! Bucureştenii vor putea să vadă „la lucru" nu mai puţin de 14 recordmeni mondiali. In plus mulţi recordmeni şi campioni europeni şi, desigur, foarte mulţi naţionali. Va fi cea mai importantă confruntare atletică preolimpică. Intr-un cuvînt, o mică **OLIMPIADA!**

Numai 48 de ore ne despart de ziua startului campionatelor. Dacă marţi au sosit deja atleţii francezi (în Bucureşti se află şi o parte din atleţii bulgari), ieri numărul oaspeţilor a sporit.

Cu avionul au sosit trei atleţi americani.

Priviţi de altfel pe cei trei atleţi americani surprinşi de foto-reporterul nostru la coborîrea din avion. Să vi prezentăm. Primul, (din stînga) îl recunoaşteţi desigur, e negrul Willie Williams. Ultimul îl indentificaţi după nelipsita unealtă a săritorilor cu prăjina, e Bob Gutovski. Şi în sfîrşit, cel din mijloc, atletul pe care Soter va trebui să-l urmărească cu atenţie: Ernie Shelton.

Nici n-au coborît bine şi oaspeţii se interesează imediat de temperatura ultimelor zile şi mai ales de adversarii care-i vor întîlni.

DECLARAŢIA LUI WILLIAMS

Pentru cititorii ziarului nostru acesta a spus următoarele, acordîndu-ne apoi un autograf:

— „N-aşi putea mărturisi că sînt în cea mai bună formă, dar doresc desigur să obţin un rezultat cît mai bun. La Berlin au existat condiţii excepţionale, în ceea ce priveşte calitatea pistei şi situaţia atmosferică. Sper ca şi la Bucureşti să găsesc condiţii asemănătoare pentru un rezultat bun".

SOSIREA ATLEŢILOR SOVIETICI

Au trecut doar cîteva ore şi un alt grup de sportivi şi-au făcut sosirea în Capitală. In Gara de Nord acceleratul 602 a adus lotul sportivilor sovietici.

Anul acesta la cea de a IX-a ediţie a campionatelor internaţionale, Uniunea Sovietică va fi reprezentată de majoritatea atleţilor care fac parte din lotul olimpic al U.R.S.S. Printre cei care au sosit ieri în Bucureşti se află şi recordmenele mondiale Galina Zîbina, Nina Otkalenko precum şi Iuri Tocariev, Igor Kaşkarov, Anatoli Iulin, Victor Tîbulenko şi mulţi alţi sportivi sovietici.

Bravo Kuţ!

Agenţia TASS ne transmite următoarea veste: **Pe stadionul Central „V. I. Lenin" din Moscova, atletul sovietic Vladimir Kuţ a obţinut o excepţională performanţă, stabilind un nou record mondial al probei de 10.000 m. plat cu timpul de 28'30" 4/10! Performanţa lui Kuţ corectează cu peste 13 secunde vechiul record mondial deţinut de alergătorul maghiar Sandor Iharoş.**

Transmitem marelui atlet sovietic felicitările entuziaste ale tinerilor sportivi romîni.

ULTIMELE ŞTIRI

Ca şi în etapele anterioare, ieri, în cea de a IV-a etapă Focşani-Ploeşti a campionatului ciclist de mare fond al R.P.R., lupta a fost deosebit de dîrză. Tinerii cicilişti au continuat asaltul spre întîietate. Şi de această dată cîştigătorul a fost cunoscut numai la capătul sprintului final. Aici, D. Ţupa (Progresul) atacă puternic cîştigînd etapa. El a parcurs cei 140 km. în 4h3'53". Sosind după aproape 5 minute P. Ganea nu a putut să-şi menţie primul loc în clasamentul general. Astfel mult rîvnitul tricou galben şi-a schimbat din nou purtătorul. El a fost preluat de Şt. Poreceanu (C.C.A.).

★

Şi o veste bună de la Moscova. Şahiştii noştri au dovedit o excepţională putere de luptă în întîlnirea cu şahiştii argentinieni. După cum se ştie, înainte de jucarea întreruptelor, rezultatul era favorabil (1—0) şahiştilor argentinieni pe care echipa noastră i-a întîlnit în runda a doua. Continuarea partidelor întrerupte a scos în evidenţă puterea excepţională de luptă a şahiştilor romîni. Ei au cîştigat o partidă (Troianescu la Panno) şi au remizat alta (Bălănel-Najdorf). Cea de a treia partidă dintre Victor Ciocîltea şi Bolbocian s-a întrerupt pentru a doua oară însă cu un avantaj clar al sportivului romîn. Partida dintre Troianescu şi Benko (R.P. Ungară), întreruptă în runda întîia, s-a terminat de asemenea remiză. Astfel scorul final al întîlnirii dintre echipele R.P. Ungară şi R.P.R. este de $2\frac{1}{2}$—$1\frac{1}{2}$ în favoarea şahiştilor maghiari.

SPECTACOLE

CINEMATOGRAFE: Patria, Infrăţirea, Gh. Doja, 1 Mai, Gh. Coşbuc, Bucureşti: Marile manevre; **Magheru, El. Pavel, Al. Popov:** Unde nu zboara vulturii; **Republica:** Tosca, Film colorat pe ecran lat. Complectare: 20 minute sub apa mării; **F. Sîrbu, V. Alecsandri, I. C. Frimu, Mioriţa:** Micul lustragiu; **Lumina:** Roşu şi negru (seria a II-a); **Central:** Othello (color at); **Victoria:** Roşu şi negru (seria a I-a); **Doina:** Incercarea fidelităţii; **Tineretului:** Giuseppe Verdi; **M. Gorki:** Reprezentaţie de gală; **Timpuri Noi:** Vizita în U.R.S.S. a delegaţiei Marii Adunări Naţionale din R.P.R., Oraşul nostru, Evoluţia jazzului; **Griviţa:** A 12-a noapte; **8 Martie, 23 August:** Melodii nemuritoare; **V. Roaită:** Poveste neterminată; **Cultural:** Iartă-mă; **Unirea:** Amanţii din Toledo; **C. David:** Contele de Monte Cristo (seria a I-a).

Partidul Comunist din Germania trăieşte şi va continua să trăiască!

de Wolfgang Seifert

articol scris special pentru „Scînteia tineretului"

Autorităţile lui Adenauer au comis în Germania occidentală o crimă îngrozitoare împotriva păcii, a democraţiei şi a securităţii popoarelor: ele au interzis Partidul Comunist din Germania.

Ce înseamnă această interzicere pentru poporul german, pentru toate popoarele Europei, şi chiar pentru pacea lumii?

Trebuie reamintit că Partidul Comunist din Germania a fost creat în anul 1919 în focul luptei muncitorilor germani împotriva imperialismului şi militarismului german — luptă împotriva acelui imperialism şi militarism german, care în decursul a două războaie mondiale a adus popoarelor Europei, şi între acestea şi poporului romîn, atîta suferinţă.

Un stat, care interzice un astfel de partid, se demască el însuşi ca un stat al lipsei de libertate şi al celei mai înapoiate reacţiuni, ca un inamic al popoarelor dornice să trăiască în pace. Pentru aceste motive, trebuie să constatăm cu toată hotărîrea că interzicerea Partidului Comunist din Germania calcă în picioare toate drepturile şi libertăţile democratice ale poporului german, constituind o mare ameninţare pentru pace, democraţie şi securitatea popoarelor.

Partidul Comunist din Germania a fost interzis de trei ori:

In 1923 — cînd generalii Reichswehr-ului au subjugat mişcarea progresistă a poporului,

in 1933 — cînd asupra Germaniei s-a lăsat noaptea fascismului şi Hitler îşi pregătea atacul asupra popoarelor Europei, şi

in 1956 — cînd Adenauer a început constituirea armatei vest-germane supusă Pactului Atlantic.

De fiecare dată, cînd militariştii urzesc pentru a instala dictatura militaro-fascistă în Germania, ei întreprind ca prim pas interzicerea Partidului Comunist din Germania.

Si astăzi, la fel ca în 1933:

Interzicerea Partidului Comunist din Germania, opresiuni faţă de toate forţele democratice pe de o parte, introducerea serviciului militar obligator şi constituirea armatei vest-germane supusă Pactului Atlantic, pe de altă parte.

In 1933, ca şi astăzi, lucrurile au început la fel:

Mai întîi interzicerea Partidului Comunist din Germania, apoi a partidului social-democrat, apoi interzicerea sindicatelor, şi în cele din urmă interzicerea tuturor partidelor democrate şi ale organizaţiilor de tineret. Apoi, în 1935, introducerea serviciului militar obligator. Şi sfîrşitul? Datorită criminalului război al lui Hitler milioane de morţi în toate ţările Europei!

După cum se ştie, populaţia Germaniei occidentale se opune cu tot mai multă tărie „politicii de forţă" a lui Adenauer, care ameninţă să tîrască poporul german într-o nouă catastrofă.

Majoritatea populaţiei, şi înainte de toate tineretul, nu vrea să audă nimic despre militariştii germani. Tot mai crescînd este numărul tinerilor care declară: „Dacă voi primi ordinul de încorporare, voi refuza să mă prezint!" In întreaga ţară s-au constituit grupuri de tineri care refuză serviciul militar, şi numărul grupurilor şi membrilor lor creşte în fiecare zi. Majoritatea uniunilor de tineret — tineretul socialist, tineretul sindicalist, Tineretul Liber German, Prietenii naturii şi altele — s-au declarat împotriva serviciului militar obligatoriu.

Incă în 1951, Adenauer a cerut interzicerea Partidului Comunist din Germania. Cinci ani tribunalul, în faţa protestelor populaţiei germane şi a străinătăţii, n-a cutezat să pronunţe interdicţia. In răstimpul acestor cinci ani, tribunalul n-a putut găsi temeiul legal care să justifice această interdicţie. Din clipa însă cînd s-a introdus în Germania occidentală legea serviciului militar obligatoriu, din ziua de 24 iulie 1956, guvernul de la Bonn a supus tribunalul la presiuni, pînă cînd acesta a pronunţat la 17 august 1956 sentinţa.

Incă înainte — la 26 iunie 1951 — a fost interzisă în Germania occidentală organizaţia „Tineretul Liber German", care se află în fruntea tineretului în lupta împotriva militarismului. Această interdicţie a fost realizată printr-un act de guvernămînt al autorităţilor de la Bonn, în totală contradicţie cu constituţia. Din ziua aceea, peste 6.000 de tineri au fost azvîrliţi în închisori, pentru perioade mai îndelungate sau mai scurte, pentru „vina" de a fi luptat împotriva transformării Germaniei occidentale într-un stat militarist. Conducătorul „Tineretului Liber German" din Germania occidentală, Jupp Angenfort, a fost arestat încă la începutul anului 1953, împreună cu autorul acestui articol. In 1955, Jupp Angenfort, care era totodată membru al secretariatului conducerii Partidului Comunist din Germania (adică al unui partid pe atunci încă legal) şi deputat în Landtag, a fost condamnat la 5 ani muncă silnică, iar subsemnatul la 4 ani închisoare. Şi astăzi încă, Jupp Angenfort mai stă încă în închisoarea de la Münster din Westfalia! De doi ani — deci cu mult înainte de interzicerea Partidului Comunist German, — se află arestaţi Jupp Ledwohn, preşedintele regionalei Partidului Comunist din Germania din Nordrhein-Westfalia şi Fritz Rische, membru al secretariatului conducerii P.C.G.!

Toate acestea se petrec, în timp ce în Germania occidentală vechii fascişti şi criminali de război, se bucură de deplină libertate, ocupă poziţii de conducere în stat şi economie.

In fruntea statului de la Bonn se află nazişti notorii. Ministrul de interne de la Bonn, cel care a cerut interzicerea P.C.G., dl. Schröder, a fost sub Hitler SA-Obergruppenführer. Secretarul de stat al lui Adenauer, Globke, a fost activ în ministerul de interne al lui Hitler.

In fruntea armatei atlantice a Germaniei occidentale stau generali hitlerişti. Preşedintele „consiliului de conducere militar" al armatei atlantice de la Bonn, de pildă, este generalul Heusinger. Heusinger a fost pe lîngă Hitler primul ofiţer al marelui stat major din secţia de operaţii a armatei. In această calitate, el a întocmit planurile de agresiune împotriva Austriei, Republicii Cehoslovacia, Poloniei, Uniunii Sovietice etc.

Iată forţele reacţionare, care au împins la interzicerea P.C.G.

Ele sînt acelea care se îngrijesc ca organizaţiile fasciste şi militariste din Germania occidentală să se bucure de deplină libertate. Astăzi deja se află în Germania occidentală peste 900 de astfel de organizaţii militariste şi naziste. La conferinţa unei astfel de organizaţii naziste, un orator a putut declara la 26 august 1956 (numai 8 zile după interzicerea P.C.G.) — fără ca guvernul să ia vreo măsură împotriva sa —: „Constat aici, în deplină cunoaştere a istoriei, că statul german nu a început nici odată un război de agresiune!... Poporul german va găsi din nou un Führer!"

Aceste forţe reacţionare în stat şi economie, sînt acelea care ţintesc nu numai la interzicerea P.C.G., ci şi la aceea a tuturor forţelor democratice.

Interzicerea P.C.G. este expresia temerii militariştilor în faţa opoziţiei poporului german, un semn al slăbiciunii militariştilor. Ei se tem de mişcarea crescîndă populară împotriva militarismului şi războiului, a căror forţă mobilizatoare este P.C.G., şi pentru acest motiv au interzis Partidul Comunist din Germania!

Forţele reacţionare se tem de alegerile din 1957 pentru Bundesrat. Ele presimt că poporul se pregăteşte să le asigure căderea la alegeri — de aceea ele au interzis P.C.G.!

Forţele militariste reacţionare din jurul lui Adenauer se tem de o unificare paşnică a Germaniei, pentru că ele ştiu că astfel supremaţia lor în Germania întreagă va lua sfîrşit. Pentru a crea o nouă piedică în calea reunificării paşnice — pentru aceasta ele au interzis P.C.G.!

Dar reacţionarii de la Bonn au uitat că socoteala de acasă nu se potriveşte cu cea din tîrg! Deşi în acţiunile lor, se găsesc mai multe paralele faţă de 1933, istoria nu se repetă!

Poporul german a învăţat ceva din trecut! Mişcarea populaţiei vest-germane, împotriva militarismului avînd în primele rînduri tineretul, a crescut şi după interzicerea P.C.G. şi va creşte necontenit. Tocmai comuniştii vor fi aceia care vor fi peste tot, acolo unde poporul, unde tineretul luptă împotriva politicii de război a lui Adenauer, împotriva reînarmării, pentru pace, pentru destinderea internaţională, pentru o viaţă mai bună!

P.C.G. trăieşte şi va continua să trăiască!

Forţele militariste din Bonn sînt surprinse în modul cel mai neplăcut de valul de proteste stîrnit în străinătate şi Germania întreagă de interzicerea P.C.G. Dar cum ar putea poporul german, cum ar putea oare popoarele Europei să tacă în faţa acestei crime?

Poate cineva uita vreodată că drumul spinos al suferinţelor Europei întregi a început cu interzicerea P.C.G. în 1933?

Poate cineva uita vreodată că interzicerea P.C.G. a dus la instaurarea în Germania a celei mai negre reacţiuni, care a sugrumat mai întîi în Germania, în închisori, lagăre de concentrare şi camere de gazare, democraţia şi libertatea, pentru a purta apoi cruciada lor barbară împotriva libertăţii şi în alte ţări, în Franţa, Polonia, Danemarca, Austria, Cehoslovacia, Belgia, Olanda, Grecia, Norvegia, Romînia, Ungaria, Bulgaria, Iugoslavia, Uniunea Sovietică?

Acest lucru nu poate, nu trebuie să fie uitat niciodată! Nimeni nu poate, şi nu trebuie să tacă acum cînd vechii nazişti şi militarişti încep în Germania occidentală cu interzicerea P.C.G., pregătindu-se să meargă din nou pe acest drum al groazei, războiului şi subjugării.

Pe drept cuvînt popoarele Europei au ridicat de aceea protestul lor hotărît împotriva interzicerii P.C.G. Protestul popoarelor arată militariştilor germani, că popoarele au descoperit planurile lor, că ele nu vor permite repetarea crimelor trecutului.

Comuniştilor germani, tuturor forţelor democrate şi paşnice din Germania occidentală, acest protest le dă încredere şi forţe noi: dacă popoarele Europei vor considera lupta împotriva interzicerii P.C.G., lupta împotriva militarismului german ca propria lor cauză, atunci pacea în Europa va fi menţinută!

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secţia [illegible]. Tel. 7.60.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"
STAS — 3432 — 52